

Lectura în familie: De ce este important să citim împreună cu cei mici?

Întâlnim tot mai multe discuții referitoare la scăderea interesului pentru lectură în rândurile copiilor. Dragostea pentru carte trebuie să înceapă încă din fragedă copilărie, cu participarea părinților. În familie copilul face primul pas, spune primul cuvânt, cunoaște lumea înconjurătoare. Părinții sunt cei mai importanți oameni din viața copiilor. Prin conversațiile cu ei

și cu ceilalți membri ai familiei, prin activitățile de joacă și rutinele familiale, copiii învață despre lume și locul lor în ea. Familiile sunt primii educatori ai copilului: ele vor continua să le influențeze învățarea și dezvoltarea în timpul anilor de școală și multă vreme după aceea și prin valorile pe care le transmite, pune bazele dezvoltării sale intelectuale. Cei șapte ani de acasă influențează și modelează personalitatea umană. De asemenea, cititul în familie poate fi o modalitate de a explora și de a învăța lucruri noi. S-a dovedit că au succese mai bune în școală copiii cărora li s-au citit din primii ani de viață.

Ascultarea poveștilor dezvoltă gândirea, imaginația și creativitatea. Însă pentru ca apropierea de carte să devină o deprindere zilnică și, mai mult, ca plăcerea de a citi să devină o necesitate dorită și trăită emoțional, ea trebuie cultivată înainte chiar de a începe învățarea alfabetului, prin preocuparea permanentă a părinților de a-i obișnui pe copii cu frumusețea inegalabilă a lecturilor de basme și povești. Lectura cărților trebuie să constituie o activitate cotidiană fundamentală, deoarece contribuie la îmbogățirea vieții fiecăruia dintre noi.

Copiii au nevoie de trei lucruri principale pentru a ajuta la cultivarea dragostei pentru lectură: curiozitate, timp și modeling, spune Heather Mansberger, specialist în lectură cu peste 25 de ani de experiență în lucrul cu copiii de școală elementară din California și Oregon. Să facem așadar din lectură un moment distractiv și captivant în fiecare zi!

Redactor-șef
Vali Șerban

Scriitori ialomițeni:

Ileana HOGEA-VELIȘCU

profesor universitar, sinolog, traducător

S-a născut la 15 iulie 1936, în comuna Sudiți, județul Ialomița. Studentă a Facultății de Filologie, secția de limba rusă, București, în perioada 1955-1962 a fost bursieră a statului român, absolvind Facultatea de Filologie din Beijing, Republica Populară Chineză. A cunoscut o impresionantă carieră universitară în cadrul Facultății de limbi străine, Catedra de limbi orientale, secția de limba și literatură chineză. Studentă a Facultății de limba și literatura română, Universitatea București, 1971-1976, obține titlul de doctor în filologie cu teza *Receptarea literaturii chineze în România*, 1974.

Tipărește cursuri universitare, antologii, dicționare, traduceri din literatura chineză clasică: *Antologie de literatură chineză veche*, Centrul de multiplicare al Universității din București, 1973; *Literatură chineză veche*, partea I, curs, Centrul de multiplicare al Universității din București, 1975; *Literatură și civilizația chineză în România veacului trecut*, Universitatea din București, Facultatea de limbi clasice și orientale, 1977; *Limba chineză pentru români*. Metodă, 1979, retipărită de

Editura Hyperion, XXI, 1991, vol. I; *Dicționar cronologic al literaturii chineze clasice și moderne*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1983; *Formare și transformare în arta spectacolului chinez*, Universitatea din București, Facultatea de limbi și literaturi străine, 1983; *Permanențe și metamorfoze ale poeziei clasice chineze*, Tipografia Universității din București, 1948.

Traduceri: *Lampa credinței* de Chang Xiu; *Miturile și legendele Chinei antice*, 1973; *Poemele lui Qu Yuan*, 1974; *Pasărea fericirii*: Basme populare din China / Traducere din limba chineză de Ileana Hoge-Velișcu și Iv Martinovici, București, Univers, 1975; *Visul din pavilionul roșu*, de Cao Xue-quin și Gao E, 3 vol., în colaborare cu Iv Martinovici, Editura Univers, 1985; *Apostol D. Culea - Dascăl național*: studiu monografic, Ileana (Yang Ling) Hoge-Velișcu, București, Pro Universitaria, 2012.

A colaborat la *Ramuri*, *Steaua*, *Orizont*, *Radio-difuziune* cu traduceri, la Universitatea populară din București, cu conferințe, cursuri de sinologie.

Preocupările științifice de receptare a literaturii chineze în Europa s-au îndreptat inclusiv spre studiul legăturilor acesteia cu Anglia, Franța și cu țările din sud-estul continentului, într-o viziune de sinteză, care vor căpăta contururi precise în câteva lucrări de mare interes de literatură comparată.

A fost membră a Asociației de studii orientale din România și a Uniunii Scriitorilor, 1976.

Retrasă din activitatea academică își petrece timpul oferind lecții de Limba chineză în apartamentul în care locuiește, într-o zonă liniștită din București.

A donat peste 3000 de cărți Bibliotecii Comunale din Sudiți. În semn de respect față de gestul său, autoritățile locale din comună au decis ca biblioteca publică să poarte numele savantei Ileana Hoge (2017).

A încetat din viață la data de 14 decembrie 2022.

LECTURA - ÎNTR-O LUME CU BASME ȘI POVEȘTI

Lectura care, din punct de vedere lingvistic, este definită în DEX ca fiind „faptul de a citi”; „citit”, din punct de vedere al rolului ei asupra evoluției civilizației umane înseamnă mult mai mult, pornind de la dezvoltarea vocabularului, a gândirii, a imaginației, a creativității, până la atingerea celor mai înalte trepte ale cunoașterii. Prin urmare, lectura (ca îndeletnicire) trebuie să facă parte din viața fiecărui om încă din anii copilăriei („... că nu e alta mai frumoasă și mai de folos zăbavă decât cetitul cărților.” – Miron Costin).

Până la învățarea alfabetului se impune ca adulții să le citească celor mici, ajutându-i astfel să descopere frumusețea lecturii și importanța cărților, să fie impresionați de basme, povești, poezii, să fie atrași de personaje pe care să le îndrăgească (urmărindu-le peripețiile), astfel încât să-și dorească să învețe să citească singuri, la început cărțile lor preferate, din lumea basmelor și poveștilor, apoi, pe măsură ce cresc, din orice domeniu și potrivite vârstei, cât mai multe cărți care să-i ajute să evolueze pe calea cunoașterii. („Citește, citind mereu, creierul tău va deveni un laborator de idei și imagini din care vei putea întocmi înțelesul și filosofia vieții” – Mihai Eminescu).

În momente de maximă admirație față de ceva anume, auzim sau folosim adeseori expresii de genul: „a fost ca în basme”, „e ca în povești” sau „e poezie”. De ce? Pentru că în acel ceva există atracție, magie, fascinație, frumos.

Basmele, poveștile au inegalabila putere de a captiva, de a impresiona, de a transpune cititorul sau ascultătorul într-o lume imaginară, într-o lume în care faptele, fenomenele se petrec altfel, personajele au și știu să folosească puterile lor supranaturale, magia (care fascinează întotdeauna), vorbesc nu doar ființele umane, ci și animalele, chiar și obiectele, tema dominantă a acțiunilor fiind lupta dintre bine și rău, evidențiindu-se cu precădere dorința de reușită a binelui.

Fabula, o poveste mai scurtă (de regulă în versuri) este o narațiune poetică, având în compoziția ei o îmbinare armonioasă între genurile epic și liric, ceea ce face ca lectura ei să fie mai ușor de înțeles și de reținut, mai plăcută auzului. Calitatea mnemotehnică (pe care limbajul versului o conține și care stimulează dezvoltarea memoriei – o latură importantă a inteligenței umane), precum și rolul moralizator (prin care se urmărește îndreptarea unor obiceiuri rele, nefirești, nesănătoase), dar și nota amuzantă (prezentă în text) conduc spre o lectură cât mai plăcută, mai educativă și mai valoroasă. Întreg limbajul povestirii este simbolic, metaforic, deoarece fiecare animal simbolizează un comportament sau o trăsătură omenească, iar gesturile, trăsăturile acestora sunt tipice, adică sunt deprinderi sau obiceiuri bune și rele ale oamenilor. Observându-le, cititorul poate intuit că este vorba de situații posibile ale vieții omului, în care este vorba despre bune sau rele purtări, despre fapte dorite, care trebuie urmate, sau nedorite, care trebuie corectate.

Demnă de remarcat, ca trăsătură pe care o găsim în lumea poveștii și basmului dintotdeauna, este sapiența arhaică a poporului, transmisă din generație în generație, metamorfozată în adevărate lecții de viață, care asigură maturizarea minții copiilor (cititorilor) într-o ordine a valorilor etice și conformă cu buna purtare și bunul simț cotidian și civic.

Sunt multe de spus despre importanța lecturii, mai ales în rândul copiilor și se fac frecvent multe referiri legate de acest aspect. Cel mai important lucru este să găsim metodele potrivite pentru a stimula interesul lor pentru lectură, să le facem cunoscute basme, povești frumoase, în proză sau în versuri, ușor de înțeles, ușor de reținut, cât mai interesante, mai amuzante, mai atractive și educative. Cărțile frumos ilustrate cu imagini sugestive, în concordanță cu textul valoros din conținut, măresc gradul de interes al copilului. Talentul, arta de a citi o poezie, o poveste, cu intonația cuvenită, cu intrarea în vocile personajelor, constituie un bun stimulent al interesului pentru lectură al micilor ascultători, iar locul cel mai potrivit pentru activitățile atât de importante este nu doar acasă, ci și în grădinițe, în școli (prin cluburile de lectură), dar mai ales în bibliotecă.

Prin urmare,

Eu îndemn pe fiecare:

Caută să găsești poteca

Spre cultură și-nvățare,

Vizitând BIBLIOTECA!

Victoria Furcoiu

Victoria Furcoiu – FABULE

VULPEA ȘI IEPURELE

Motto:

„Per aspera, ad astra!”

Spune un vechi dicton.

Să poți zbura spre stele,

Parcurgi și drumuri grele,

N’apeși doar un buton!

Într-o vreme îndepărtată, o vulpe și un iepure,
dorind o viață minunată, au decis s-o caute.

Auziseră, pesemne, de *Tărâmul Fericirii*,
unde totu-avea să-nsemne, siguranța împlinirii!

Acolo, pentru-a ajunge, era musai să găsești
drumul care te va duce spre-acea viață ca-n povești.

Și-au pornit. Mergând alături, trebuia, la o răscruce,
dintre cele două drumuri, s-aleagă-ncotro s-apuce.

Cel din stânga părea lat și mai netezit, și drept.
Cel din dreapta, mai îngust, mult mai greu de luat în piept!

„Ca să scap de Urechilă” (își spuse vulpea în gând),
pe cărarea dificilă, aș vrea să îl văd plecând!”

Și hotărî sigură: „Nu mai merg cu el la drum!
Cât mai grabnic, singură, la fericire-o s-ajung,
de voi merge mai cu spor,
pe drumul cel mai ușor!”

Apoi spuse dintr-odată tovarășului de drum
hotărârea ei nedreaptă: - Ascultă ... ce vreau să-ți spun?

Deși... urechea ți-e lungă, iepure, tu... ești tot bleg.
Se cuvine, calea bună de mers, doar eu s-o aleg.
Deci eu am s-o iau spre stânga,

tu, spre dreapta ... de-ți dă mâna.

Iepurele (deloc bleg) dezgustat, atunci i-a zis:

- După cum bine-nțeleg, așa... precum ai decis,
pe drumul greu singur merg.

- Dar, ascultă sfatul meu! Știi bine că ești fricos.

Dacă ți se pare greu, ai și cale de întors.

Asta, dacă nu cumva (mai spuse cu ironie)

s-ar mai putea întâmpla... să uiți drumul, cine știe?

„Nu vreau nicicum să mă-ntorc!” își spuse el trist, oftând.

O să-mi demonstrez că pot! Să renunț, nu-mi dă prin gând!

Unii spun că sunt fricos, dar acum o să-nving teama!

Dacă lupt azi, curajos, truda nu va fi degeaba!”

După ce s-au despărțit și-au pornit mai pe-ndelete

la drum, iată ce-a gândit, veselă, cumătra vulpe:

„Vai, cât mai sunt de deșteaptă! Ce bine-am știut s-aleg!

Fericirea mă așteaptă! Nici nu trebuie s-alerg!”

Iepurele înainta cu greu, trecând prin hârtoape,

piedici grele-nlătura, ca într-un coșmar de noapte.

Făcându-și curaj mereu, dorind reușita sa,

oricât i-ar fi fost de greu, la vis tot nu renunța.

Însă pe calea cealaltă, drumul vulpii s-a-ncheiat,

căci o ceață-ntunecată înainte-i s-a lăsat.

Derutată-n întuneric, în timp ce orbecăia,

se tot tânguia amarnic: „Vai de pricopseala mea!

Fericirea mult căutată nu pare a se vedea!

N-are rost, cu osteneală, să înaintez așa!

Deci, voi face cale-ntoarsă, până nu pățesc ceva!”

Gândesc că și Urechilă s-a-ntors de pe undeva!

Dar s-a-nșelat. Iepurașul

nu și-a părăsit făgașul.

Ajungând la o lumină, încântat putu să vadă

mult visata lui grădină, cu verdețuri și livadă,

trifoi dulce și gustos, tufișuri cu umbră deasă,

soare blând și luminos, și-o familie frumoasă.

Toate, cum și le-a dorit

Și pentru care-a trudit.

Deci, a simțit într-o zi bucuria împlinirii

visului său de-a trăi pe ***Tărâmul Fericirii!***

Morala 1:

Calea spre marea reușită

Nu e de-a gata pregătită!

Trecând peste obstacole,

Poți merge spre victorie!

Morala 2:

Nu contează câtă muncă

Pe drumuri grele ai dus,

Dacă, după-această trudă,

La fericire-ai ajuns!

ÎMPĂRATUL ȘI PRIVIGHETOAREA

A fost demult, demult, în lumea păsărească
un fel de împărat ce-avea să le vestească
păsărilor supuse, că el va răsplăti
c-un premiu pe aceea care va dovedi
că are pentru pui iubirea cea mai mare,
vizibilă în cuib, la o verificare.

Premiul avea valoare, firește, nu în bani,
ci-asigura provizii de hrană pe doi ani,
cele care ar fi convins că-i cea mai iubitoare,
oricât ar fi avut familia de mare.

Și-au început pe rând s-arate fiecare
iubirea, însă barza zise convingătoare:

- Eu fac cuibul mai trainic, ca vântul să nu-l strice,
și am grijă ca puii să-mi fie ocrotiți,
deci, nimeni în iubire de pui nu m-ar întrece,
oricine poate spune, ai mei sunt mai iubiți!
La fel și alte păsări ca și ea prezentau
spre puii lor, în toate, câtă iubire-aveau.

Atent, pe fiecare, împăratu'a ascultat,
apoi, a spus, firește, ce hotărâre-a luat:

- Am înțeles, desigur, că adevăr ați spus,
dar am și cercetat prin cuiburi și-am ajuns
la hotărârea dreaptă că cea mai iubitoare
de puișori se-arată mica privighetoare!

Decizia luată stârni multă mirare

Și multe dintre ele strigară-n cor: „eroaree!!”

- Știm (zise tare una, ceva mai îndrăzneță)
că ea este, desigur, mai bună cântăreață.

Daar oare... dintre toate, ea-i cea mai iubitoare
de pui? Mă roade tare această întrebare!

Sau... altul e motivul să ia premiul cel mare?!?

Știind că nicidecum n-a fost părtinitoare,
ci foarte înțeleaptă fu hotărârea sa,

cu mult calm, împăratul le-a explicat așa:

„Am ales-o pe merit, n-am cum să mă încurc,
fiindcă-n cuibul dânzei sunt și doi pui de cuc.

Deci nu își îngrijește doar puii ei iubiți,
ci și pe-aceia care-s de mamă părăsiți.

Mare și-adevărată este iubire sa

de poate să iubească și puii alteia!

Cum glasul îi e dulce și cântecul duios,
așa-i pe dinăuntru sufletul ei frumos!”

Morala:

*Ca pasărea cea mică, la fel puteți și voi,
Dragi oameni, să fiți darnici și buni, și iubitori!*

*Așa cum vă iubiți copiii minunați,
Să le-arătați iubire și celor întristați,
Rămași orfani pe lume sau (vaai!) abandonați!*

FABULĂ FĂRĂ ... REPROȘ

Motto: *Vorba spusă la mânie
Nu aduce bucurie!*

Un urs și cu ursoaica lui
au mers în vizită odată,
de Sărbătoarea Codrului,
la o rudă apropiată.
Au fost poftiți la masa mare,
la loc de cinste așezați,
fiindcă, între animale,
erau, desigur, respectați.
Când savurau toți cu plăcere
bucatele unse cu miere,
ursoaica-i strigă cu glas tare:
„Vezi c-ai uitat de maniere!
Înfuleci fără cumpătare,
ca un flămând în disperare!”
Ursul, simțindu-se jenat,
a vrut pe loc să-i reproșeze
consoartei c-a exagerat,
făcându-l să se rușineze.
Dar și-a-nghițit tăcut mânia,
gândind c-ar fi urâtă fapta
de-a strica tuturor bucuria,
certându-se el cu ursoaica.
Și-apoi, chiar sincer o iubea,
deci, de reproșuri se ferea.
„Lasă că-i zic eu mai târziu
(doar ei) să nu fiu auzit!”
își spuse-n gând și... necăjit,
s-a comportat mai grijuliu,
pentru-a nu fi din nou jignit.
La-ntoarcere prin pădure,
el, pregătindu-se a-i spune
că i-a picat cam prost remarca
ei, ce-l puse-n rea postură, văzu
oprindu-se ursoaica
și ascultând o partitură
pe care o privighetoare
o intona încântătoare.
„Mai bine-ar fi să-i spun acasă,
nu pot să-i stric clipa frumoasă!”
își spuse el tot cu blândețe,

diminuând chiar din tristețe.
Ajunși acasă, mai pe seară,
în aer cald de primăvară,
au fost cu drag întâmpinați
de ursuleții lor în curte,
cerând să fie admirați
c-au învățat să facă tumble.
Și tot așa s-au întâmpplat
mici bucurii, neîncetat,
și ursul a tot amânat
până când, sigur, a uitat
ce-ar fi avut de reproșat.
Iar viața a continuat
în liniște, fără tristețe.
De ani frumoși s-au bucurat
în tihnă, pân' la bătrânețe.

Morala 1:

*Reproșul pe care simți
Să-l spui pe loc, la supărare,
Amână-l până îl uiți,
Ca să scapi de întristare!*

Morala 2:

*Iubirea, de-i adevărată,
Nu lasă loc pentru vreo ceartă!*

FABULĂ CU ... ZGÂRCENIE

Pisica - singură acasă,
intrând în bucătărie,
cocoțată fiind pe masă,
găsi într-o farfurie
o atractivă felie
de brânză. Ce bucurie!!
Salivând, își spuse-n gând:
„Aș putea să o mănânc
toată, chiar acum, pe dată,
că sunt cam înfometată!
Dar m-aș sătura prea tare
și-ar fi risipa prea mare!
Din așa o bunătate,
îmi ajunge jumătate;
sau... mai bine... mă abțin
și-o să gust câte puțin,
numai cât se va lua
sub gheare, pe laba mea,
deci doar o voi zgâria!”
Și-a-nceput să zgârie
brânza cu lăbuțele.
Apoi, cu strictețe mare,
lingea ce se lua sub gheare,
gândind că numai așa
se va putea înfrupta
mai multă vreme din ea.
De teamă ca nu cumva

s-o mai vadă cineva
sau... să dea cuiva din ea,
și-a spus: „O ascund sub pat,
pentru că nu vreau s-o-mpart
cu amicul meu – Cotoi,
amator de bunătați,
și nici să-l văd pe Chițoi,
șoarecul - mare hoțoi,
plin de brânză pe mustăți!”
A făcut precum și-a zis,
apoi, adormind, în vis,
își vedea laba-ncărcată
cu brânzica zgâriată.
Dar când s-a trezit - surpriză!
Sub pat, nici urmă de brânză!
Care hoțoman a fost?
Să mai afle... n-avea rost!
Poate Chițoi sau Cotoi?
Sau, pe rând, chiar amândoi?
Nu mai era important.
Măcar, poate-o fi aflat
că din zgârcenie mare,
a mâncat doar de sub gheare!
De-atunci o fi rămas zicala
(pentru zgârciți) ce nu-i confuză, ci...
clară precum e **morala**:
Să nu fii... „zgârie brânză”!

ZGOMOTUL ȘI LINIȘTEA

Într-o seară, cum stătea
Liniștea-n tăcerea sa,
Zgomotul, neavând treabă,
trăncănind, vine și-o-ntreabă:
- Tu, care ai fost făcută
să fii searbădă și mută,
nu crezi că ar fi mai bine
să te porți la fel ca mine
și-mpreună, ca un clopot,
să fim amândoi doar zgomot?
Te-aș lăsa-n tăcerea ta,
dar nu te suport așa!
Oricum, înțelegi de-ai vrea,
Binele-i de partea mea!
Cu o șoaptă liniștită,
ea a răspuns: - Ascultă

și-nvață, zgomotule!
Destupă-ți urechile!
Cei care m-aleg pe mine
știu de la Înțelepciune
o zicală care spune:
***„Zgomotul nu face bine,
Binele nu face zgomot”.***
Prin urmare, eu nu pot
să te-aprob, să fiu ca tine.
Rămân Liniște pe lume!
Morala pe toți ne-nvață
Să fim noi înșine-n viață!

Victoria Furcoiu BUNICA

Importanța cultivării limbii în activitatea de redactare a elevilor

Dezvoltarea competenței de comunicare presupune constant cultivarea vocabularului și înțelegerea normelor de exprimare corectă prin predarea noțiunilor gramaticale. Scopul acestor lecții este de a-i face pe elevi să înțeleagă legile de funcționare a limbii și să-și formeze deprinderea de a utiliza limba corect, în concordanță cu regulile învățate. Se întâmplă frecvent ca elevii să recunoască valorile morfologice ale cuvintelor și funcția sintactică, dar să nu își dea seama de funcția elementară a limbajului, cea referențială, analizând abstract, fără o trimitere directă la realitate. Considerăm că analiza gramaticală ar trebui să plece de la următoarele aspecte:

- limbajul denumește realități (elevul va recunoaște ușor clasa morfologică a cuvântului observând ce denumește)
- cuvintele intră în relație pentru a construi sens și a putea transmite mesajul de la emițător la receptor (prin observarea relațiilor, se recunoaște ușor rolul sintactic)
- legătura dintre semnificant și semnificat este arbitrară și se poate modifica (sensul denotativ și conotativ).

Noțiunile care vizează lexicul, categoriile semantice (sinonime, antonime, omonime, paronime), mijloacele de îmbogățire a vocabularului pun în lumină inepuizabilele resurse ale limbii aflate la dispoziția vorbitorilor. De asemenea, studierea dublei ipostaze a cuvântului formă și conținut semantic le permite să înțeleagă mecanismele limbajului artistic. Este important ca elevii să simtă limba ca pe un organism viu, în continuă mișcare, pe care individul o deține, dar nu o stăpânește și care exprimă, de fapt, identitatea proprie a vorbitorului. Noțiunile de limbă nu sunt simple abstracții, ci țin de un proces psihic fundamental uman. Odată ce elevii înțeleg că informațiile gramaticale îi privesc direct, îi ajută să se afirme în fața celorlalți, să comunice eficient și să cunoască lumea, motivația intrinsecă se declanșează. Ca și la receptarea textelor literare, profesorul de limba română va căuta la orele de cultivare a vocabularului să formeze un simț al limbii prin exerciții care produc reacții față de cuvânt. De exemplu, în fiecare zi, elevii pot scrie într-un caiet un cuvânt care îi place și unul care nu îi place (interesează doar aspectul fonic). Un astfel de exercițiu este amuzant pentru ei, ușor și le formează preferințe lingvistice care se pot cizela pe parcurs. De asemenea, în acest caiet se poate nota un cuvânt în fiecare zi pe care să-l integreze în diferite enunțuri (cuvântul zilei). Tot pentru a trezi interesul pentru limbă, copiii pot fi solicitați când se predau expresiile idiomatice, să noteze pe parcursul unei perioade (o zi, mai multe) ce expresii au auzit în familie. În clasă se pot identifica tipul locuțiunilor, se pot analiza combinațiile care formează expresia și s-ar putea căuta logica asociațiilor, reflectând la raportul dintre realitatea numită și expresie. (ex: „a sta înima -n loc”, „un du-te vino”, „te miri ce”, „a da de naiba”, „a vedea stele verzi”). Pentru a înțelege cum se poate îmbogăți limba, se pot crea cu ajutorul sufixelor și prefixelor limbii cuvinte neexistente cum ar fi: englezesc, românesc, franțuzesc, germanesc (?), băiețaș, fluturaș, părințaș (?) ș.a. Astfel de momente stimulează curiozitatea și pun în mișcare imaginația. Se pot da texte lacunare, iar elevii vor completa cu cuvintele potrivite dintr-o serie sinonimică în vederea dezvoltării capacității de selecție. Pentru crearea unui orizont lingvistic coerent este important să înțeleagă familia și câmpul lexical.

Lucrul cu dicționarul este o metodă indispensabilă pentru a rafina mijloacele de expresie cu care elevii trebuie deprinși încă din clasele mici. Apelul la dicționar se face chiar și în cazul cuvintelor cunoscute, deoarece se știe că multe dintre elementele vocabularului sunt polisemantice, iar un context lingvistic cere actualizarea unui singur sens.

Morfologia împarte unitățile lexicale în zece clase gramaticale în funcție de realitatea de care o denumesc. Valoarea morfologică se poate identifica ușor dacă se face trimitere la referent. În analiză va intra forma, sensul și referentul care clarifică înțelegerea. Din păcate, în predarea gramaticii lipsește a treia

componentă sau nu i se acordă importanța decisivă pe care o are. Ordonarea în categorii gramaticale le arată elevilor materialul lingvistic pe care îl au la dispoziție pentru a construi comunicarea. Se iau cuvintele și se îmbină după anumite reguli pentru a putea transmite mesajul. Fiecare lecție de gramatică trebuie să evidențieze caracterul funcțional al cuvintelor și ideea de construcție a comunicării a cărei cărămidă este cuvântul. Sintaxa dezvăluie regulile de îmbinare în propoziție și în frază. Pune în evidență faptul că exprimarea prin limbaj presupune stăpânirea unor norme lingvistice și se realizează prin asamblarea și potrivirea elementelor limbii. Construcția de sens pornește de la îmbinarea cuvintelor în propoziții și fraze, creându-se textul ca un arbore conținător de viață. Pentru a înțelege sistemul de funcționare a limbii am gândit cuvintele ca piesele unui lego: fiecare clasă morfologică va avea o culoare, iar elevii selectează un număr de piese pe care le vor „monta” într-o propoziție. Pentru a se potrivi, piesele trebuie adaptate după vecinii lor, astfel că se va selecta forma potrivită cu celelalte componente. Reprezentarea concretă a comunicării ca un joc lego îi ajută să devină conștienți de funcția combinatorie a limbajului și de caracterul sistemic al limbii.

Deosebit de importantă este evidențierea rolului stilistic al fiecărei părți de vorbire pentru a da textului calități estetice și a deschide artistic spațiul interior al afectivității. Adjectivul devine epitet în textele expresive și particularizează obiectul, pronumele evită repetarea substantivelor, substantivele desemnează elementele ficțiunii, imperfectul verbului aduce în prezent o întâmplare trecută cu ajutorul evocării, prezentul reconstituie dinamic o întâmplare și creează imaginea vie în ochii cititorului, interjecțiile au rol afectiv etc.

Creația literară este tot un edificiu de cuvinte, dar lucrat cu măiestrie, original, creatorul având ambiția de a imprima o notă personală scrierii. Compunerea școlară (reflexivă și imaginativă) este o creație artistică în mic, fără pretenții de valoare certificată, dar care „imită” în sens pozitiv modelele literaturii. Așa cum fiecare artă își are materialul propriu de lucru, literatura este o artă a cuvântului. Funcția referențială a limbajului este trecută în plan secund de cea poetică și de cea emotivă, iar intenția comunicării este de ordin estetic. Firele invizibile care leagă cuvintele cu realul numit sunt încurcate de spiritul creator, care găsește în limbaj un teren de explorare a spiritului (mai ales în textele lirice). În narațiuni, deplasarea sensului nu se manifestă ca o caracteristică fundamentală, dar se păstrează intenția de a declanșa emoții artistice.

Dezvoltarea creativității limbajului este un proces care durează toată perioada școlarității și trebuie să înceapă de la exprimarea simplă (nu simplistă), clară și logică a ideilor ca semnal al calității scrisului. Expresia se transformă în artificiu sterp dacă nu reușește să lumineze frumos ideea, așa cum spunea Nichita Stănescu *„Ochiul tău se face frumos sau urât/ De după ideea de dedesupt”* („Și adevărată și jucată”). Doar armonizarea celor doi poli creează imaginea artistică. De multe ori, elevii se lasă vrajiți de cuvinte și cad în capcana folosirii improprie a termenilor. Abia după ce ei învață să înlănțuie ideile curgător, se trece la cizelarea limbajului și formarea unui stil propriu. Elevii vor fi preveniți de pericolul folosirii poncifelor și a tiparelor stereotipe care blochează gândirea și nu conduce decât la realizarea unor produse inerte. Se va încuraja exprimarea autentică, prin spargerea clișeelelor și căutarea intenționată a unor formulări proaspete, inedite cu o pregnantă forță sugestivă. Actul scrierii presupune nu doar expunerea unor idei, ci și o viziune originală asupra aspectelor relevante de text precum și în conturarea unui stil personal.

Tudor Arghezi spunea într-o tabletă din 1924¹ :

„E miraculos cuvântul-nota poetul- pentru că la fiecare obiect din natură și din închipuire corespunde un cuvânt. Vocabularul e harta prescurtată și esențială a naturii și omul poate crea din cuvinte, din simboale, toată natura din nou, creată din materiale în spațiu și o poate schimba(...). Cuvântul permite evocarea și punerea în funcțiune a tuturor puterilor închipuite și sacre (...) Dar cuvântul însuși nealăturat unei împrejurări descrise are o viață personală, împrumutată de la lucruri și el poate ajunge o putere de sine stătătoare (...) Fiecare scriitor este un constructor de cuvinte, de turlă și de sarcofagii de cuvinte. (...) Niciun meșteșug nu este mai frumos și mai bogat, mai dureros și mai gingaș totodată ca meșteșugul blestemat și fericit al cuvintelor.”

Prof. Dr. Mihaela David

¹ Tudor Arghezi, *Ars poetica*, Ed. Dacia, 1974, Cluj, p.80-82

ÎNTRE DOUĂ LUMI

(continuare din numărul precedent)

EFECTE PSIHOSOCIALE ALE DEPENDENȚEI COPIILOR ȘI ADOLESCENȚILOR DE NOILE TEHNOLOGII și NOILE SUBSTANȚE CU PROPRIETĂȚI PSIHOACTIVE – „ETNOBOTANICE”

Mediul școlar reprezintă de asemenea un important factor de risc pentru instalarea dependenței de drogul - substanță și tehnica audio-vizuală. Pe de altă parte, există și riscul excluderii digitale, o problemă deloc de neglijat. Misiunea principală a școlii și a familiei este integrarea socială a copiilor și adolescenților. Am putea spune, fără exagerare, că foarte puțin din ceea ce s-a propus s-a și realizat. Foarte puțin din tot ce s-a dorit a fi reforma învățământului și-a atins scopul. Există doar parțial un sistem de învățământ performant în școlile de elită. La nivel național, sistemul de învățământ este dezechilibrat și slăbit de reforma prelungită, de proiectele și legile rupte de realitățile școlii, de mult prea dese remanieri ale guvernelor, demisii și schimbări ale miniștrilor, mitinguri și greve care au avut loc în aceste trei decenii.

Prima lege a învățământului votată în 1995 (Legea 84/1995) a suferit modificări ce au mărit decalajul dintre sistemul de învățământ și celelalte sisteme, dovedind că politizarea excesivă a generat confuzie, neîncredere, lipsă de soluții și imposibilitatea reorganizării procesului instructiv-educativ astfel încât să răspundă nevoilor sociale și comunitare, dar și celor individuale și am în vedere nevoile elevilor, cadrelor didactice și nu în ultimul rând ale familiei. Se vehiculează cu prea multă ușurință termenii „calitate”, „performanță”, „obiective”, „descentralizare”. Nu se pot îndeplini astfel de deziderate fără o bază umană (mă refer în primul rând la pregătirea psihopedagogică și de specialitate a cadrelor didactice!) și materială adecvată, dar mai ales fără schimbarea mentalităților.

Asimilarea statutului cadrului didactic cu cel al funcționarului public nu înseamnă drepturi ci răspunderea penală pentru anumite fapte precum darea și luarea de mită, traficul și cumpărarea de influență, delapidarea, purtarea abuzivă, neglijența și abuzul în serviciu, conflictul de interese, divulgarea informațiilor secrete și deturnarea de fonduri. Această asimilare dovedește că în sistemul de învățământ astfel de lucruri se întâmplă și au ieșit din sfera accidentalului. Dacă ne referim la sensul comun al cuvântului „funcționar” realitatea ne duce departe de elev și nevoile lui - la munții de hârtii și atribuții strict funcționărești solicitate (și solicitante!) de tot ceea ce înseamnă management educațional, politica școlii, investiție în actul educațional, proiectare și promovare a reușitei școlare.

Școala de azi se vrea o imagine a „reuşitei”. După cum nota profesorul Sergiu Ciocârlan (2016) în cunoscutul său eseu „Clonele învățământului românesc”, școala de astăzi este în realitate o „școală-vitrină” unde imaginea „biruinței tronează pretutindeni: presiunea rezultatelor școlare la evaluările naționale, necesitatea achiziției de diplome, responsabilitatea participărilor la concursuri, mulțimea realizărilor manageriale, implicarea obligatorie în proiecte europene și alte activități cu multe

fotografii, filmulețe ș.a.m.d. O astfel de imagine este efectiv vânată de către echipele constituite din manageri și profesori (implicându-i bineînțeles pe elevi) ”².

Cui folosește o astfel de „vitrină” când în realitate elevii obțin rezultate tot mai slabe, numărul violențelor în mediul școlar sunt tot mai grave și mai frecvente, rata analfabetismului funcțional a crescut la peste 40%, iar abandonul școlar a atins cote alarmante?!?

Poate celor care trăiesc acest succes ca un succes personal sau instituțional și nu prin prisma viitorului succes al celui învățat, indiferent de capacitatea intelectuală și performanțele acestuia, un veșnic elev la școala lumii și a vieții! Și nu pot să nu îl susțin pe autorul citat când afirmă că aviditatea de a „trăi” succesul „este atât de profundă încât a devenit o „direcție” a fiecărui inspectorat școlar, a fiecărei unități școlare, un deziderat al fiecărui profesor. Ce profesor poți să fii dacă nu ai acumulat diplome, fotografii și toate aceste embleme ale succesului? Probabil un profesor „imponderabil” într-o epocă în care valoarea se decide la cântar. Grosimea dosarului face diferența !”[□]

Sistemul de învățământ trebuie privit întotdeauna prin prisma conexiunilor cu sistemul politic, economic, social, cultural și juridic, dar să nu uităm de conexiunea cu nevoile elevului. Orice fisură sau deficiență în organizarea sa va duce la devieri în comportamentul și integrarea socio-profesională a tinerei generații. Un elev etichetat ca inadaptat școlar sau cu dificultăți școlare va fi cu siguranță un tânăr, iar mai târziu un adult inadaptat social, cu reale dificultăți în a-și găsi un loc de muncă și a-l menține, în a-și întemeia o familie și a o susține, în a-și asuma responsabilități.

Nu este suficient să atingem obiective la nivelul sistemului de învățământ. Ele trebuie să-și găsească un corespondent dincolo de porțile școlii, dincolo de lumea școlii, un corespondent pe măsura aspirațiilor și posibilităților elevului.

Diferența între ceea ce oferă școala și ceea ce oferă societatea la terminarea școlii (mai corect spus ceea ce nu oferă!!!) demotivează elevii, îi determină să conteste valorile și normele sociale și să adopte un comportament nepotrivit statutului, să caute „supape” de evadare: chiul, absenteism prelungit, consum de substanțe psihoactive, refugiul în fața televizorului, calculatorului, aparatelor de jocuri mecanice, abandon școlar.

În ceea ce privește grupul de prieteni, există tendința, în rândul adulților, de a pune eșecurile din viața copilului sau adolescentului pe seama influenței acestuia.

„Ruperea”, „îndepărtarea de grup” și „autoexcluderea din grup” este văzută drept cea mai bună soluție fără a se pune accent pe nevoi și motive care determină afilierea la un grup anume. A nu avea prieteni, a nu face parte dintr-un grup de prieteni ar trebui să fie un mare semn de întrebare pentru adulți. Trebuie să fim atenți la grupurile cu risc, dar și la nevoile copilului, cea mai importantă fiind cea de identitate socială. Instalarea unui comportament adictiv, indiferent de tipul lui, nu este doar efectul presiunii grupului. Copilul, în special adolescentul, este posibil să fi găsit în grup un loc de refugiu din fața unor impuneri sau constrângeri familiale, din fața unor eșecuri școlare.

Grupul oferă înțelegere, posibilitatea de a comunica deschis fără teama de a fi judecat sau etichetat, grupul oferă o altă perspectivă în ceea ce privește petrecerea timpului liber, participarea la diverse activități ori evenimente.

Grupul în care copilul sau adolescentul își găsește locul corespunde cel mai bine tiparului său motivațional și comportamental. Privind grupul în care acesta este integrat ne putem da seama de nevoile, dorințele și tendințele sale.

² *Idem*

Printre factorii de risc pentru apariția și instalarea diverselor tipuri de dependențe se numără și mass-media. Am amintit anterior câteva din cauzele, dar și efectele utilizării excesive ale calculatorului sau televizorului. Producțiile multor posturi de televiziune, filmele vizionate de unii copii au o calitate îndoielnică, fac adevărate modele din mediocritate și promovează devieri comportamentale. Din sondajele efectuate în rândul copiilor și adolescenților cu ocazia ședințelor de consiliere la clasă sau de grup am observat preferințele acestora pentru filme gen thriller, polițiste, SF, de groază, seriale, telenovele cu un număr interminabil de episoade, desene animate violente. Modelele de azi sunt personajele negative, experții în tehnici de luptă ce vor fi exersate pe colegii de clasă sau frații mai mici, iar „reclamațiile victimelor” li se par o exagerare deoarece „*nu am făcut nimic, ne-am jucat*”. Aceste afirmații denotă instalarea desensibilizării emoționale. Fascinați de ceea ce vizionează își uită propriile nevoi, refuză să gândească și să privească lumea cu proprii ochi. Se bucură de succesul altora ori suferă și trăiesc dramele altora uitând de ei înșiși.

Vizionarea excesivă transformă telespectatorul într-un public fidel, ușor de manipulat, ușor de sedus, un public rupt de realitățile vieții gata oricând să accepte că binele, adevărul și frumosul sunt cele prezentate și prezente pe ecranul televizorului.

Acesta este un nou tip de socializare, fără contact direct, fără relații interpersonale, fără acțiuni și activități comune. Copilul este consumator și admirator, dar și lipsit de șansa de a se opune, de a-și manifesta nemulțumirile ori aprecierile și sfârșește prin a fi un imitator în relațiile cu ceilalți, incapabil să facă diferența între real și imaginar, între adevărat și fals. Ceea ce „se vede la televizor” poate fi regăsit în comportamentul copiilor și adolescenților, în modul de a se îmbrăca, de a consuma anumite produse, în relațiile cu familia și ceilalți, în viața sentimentală.

Ziarele și revistele nu mai au drept standard calitatea și adevărul informației ci cantitatea de „personaje” cât mai dezbrăcate, fotografiate în poziții indecente sau VIP-uri care au adus pe primele locuri în scala valorilor revolta împotriva regulilor și normelor sociale, obiceiuri de împrumut, banii, sexul, pornografia, compromisul și prostituția.

Utilizarea în exces și la întâmplare a tehnologiei audio-vizuale, alături de consumul de droguri în special „etnobotanice”, influențează negativ viața copiilor și adolescenților, relația cu grupul de covârșnici, dar și cu adulții, managementul timpului, activitatea școlară și cea extrașcolară. Acesta este motivul prezentei cercetării continuate și după susținerea tezei de doctorat chiar timp de mai mulți ani. În calitate de cadru didactic, consilier pentru dezvoltare personală, trainer și fost consilier școlar am convingerea că fiecare cititor va privi altfel aceste realități, că va descoperi în paginile cărții cât mai multe aspecte ce pot aduce schimbări în bine în viața personală și familială, că va găsi răspunsuri la întrebări care l-au frământat.

Itemii chestionarelor aplicate în timpul cercetării mi-au permis observarea tendinței de orientare a elevilor către Internet pentru rezolvarea temelor, pregătirea testelor, examenelor în detrimentul surselor de învățare și informare clasice (bibliotecă, manuale școlare, ghiduri de specialitate, dicționare), dar și a tendinței de renunțare la activități sportive ori culturale în favoarea jocurilor video sau vizionării TV.

În condițiile în care consumul de drog-substanță (în special „etnobotanice”) și utilizarea excesivă a tehnicii audio-vizuale au devenit fenomen social, consider necesară o mare atenție acordată atât „costurilor” cât și „beneficiilor” acestora.

Noile tehnologii, pe lângă progres, simplificarea procesului de muncă, posibilitate de informare, comunicare extinsă și costuri reduse generează și probleme legate de excluderea digitală.

Nu toți copiii și adolescenții au șansa dobândirii abilităților, cunoștințelor și competențelor necesare domeniului tehnicilor de informare, iar cei care o au este posibil să o supraliciteze devenind dependenți de jocurile video, site-urile de socializare, de o lume imaginară unde iluzia ia locul realității, iar contactul virtual pe cel al contactului fizic și vizual.

Jocurile pe calculator aduc în contul producătorilor sume imense. Exceptând jocurile video didactice cu rol educativ, foarte multe dintre cele accesate pe Internet promovează violența, comportamentul criminal, încălcarea legii, eludarea autorității, utilizarea și consumul de droguri, sexul și sexualitatea. Observația este valabilă și pentru o serie de emisiuni TV sau videoclipuri muzicale, unde pot fi ușor identificate atitudini cu tentă sexuală, ori se combină sexul cu violența, se încurajează infracționalitatea, permisivitatea, dezangajarea și comportamentul autodistructiv.

Mi-aș fi dorit o mai mare responsabilitate socială a mass-media, o mai mare atenție asupra modelelor și valorilor promovate. Libertatea de informare și exprimare confundată cu libertatea profitului comercial aduce un mare deserviciu școlii, familiei, societății. Cum mai poți educa, cum mai poți motiva ori convinge când modelul reușitei promovat de mass-media este bazat pe bani, putere, sexualitate, libertinaj, plăcere, influență, violență ??

Aflat în plin proces de formare a personalității, copilul / adolescentul va interioriza aceste modele și va abandona modelul firesc al rolurilor socio-profesionale și familiale.

Dependența de drogul - substanță (legal sau ilegal) generează costuri importante la nivel individual, familial și social, ca și dependența de tehnica modernă, deși în acest moment nu doar copiilor și adolescenților ci chiar și unor adulți încă li se pare o alăturare depășită.

Avem suficientă experiență în domeniul consumului de substanță și sper suficientă înțelepciune să conștientizăm că utilizarea în exces a noilor tehnologii poate duce la apariția unor probleme de sănătate, la tulburări de comportament, dificultăți de relaționare și integrare socială.

Nu vom avea niciodată o cifră exactă a toxicomanilor sau „tehnicomaniilor” ori a costurilor tuturor tipurilor de servicii de care aceștia beneficiază când optează pentru intervenția medicală și terapeutică. Și în cazul dependenței de drog-substanță și în cazul dependenței de tehnica audio-vizuală este nevoie de evaluare, de stabilirea unui program de asistență, a unui plan de intervenție individualizat, de tratament medical, ședințe de terapie și alte tipuri de intervenții non-medicale.

Multe din problemele cu care copiii sau adolescenții însoțiți de părinți se adresează cabinetelor medicale (probleme oculare, dureri de spate, obezitate, diabet etc.) au drept cauză ori sunt amplificate de utilizarea calculatorului sau vizionarea TV în exces.

Dependența nu presupune doar sume alocate de la bugetul de stat pentru tratament și dezintoxicare ci și resurse umane, materiale, spirituale pur și simplu irosite ce ar fi putut avea alte destinații. În cazul dependenței de substanță, se constată o creștere semnificativă a ratei criminalității și comportamentului delinvent, a morbidității și mortalității, a numărului asistaților social. Nu doresc să mă repet, dar doresc să conștientizăm, în primul rând noi, adulții, că utilizarea în exces a tehnicii audio –vizuale și consumul de drog-substanță au caracterul unor probleme sociale ce afectează sănătatea psihică a copiilor și adolescenților, dezechilibrează emoțional și comportamental, blocând integrarea socio-profesională și participarea activă la viața socio-economică, politică și culturală. Toate acestea înseamnă VIITOR, iar VIITORUL SUNT EI, COPIII și ADOLESCENȚII DE AZI!

Prof.Dr. Dorina Sandu

Gânduri de la Sultana Bănulescu

Dragi cititori ai tatălui meu Ștefan Bănulescu, Răspund cu bucurie invitației de a depăna câteva amintiri despre tatăl meu, scriitorul și mai ales omul Ștefan Bănulescu, al cărui nume îl poartă Biblioteca Județeană Ialomița – fapt pe care tatăl meu l-ar fi considerat o mare onoare.

Tatăl meu era un om retras, dar îndatoritor și accesibil. Mai presus de orice, tatăl meu a pus scrisul și familia, și s-a lipsit personal de multe pentru ca noi, ceilalți să avem strictul necesar.

Ca să vă împărtășesc un lucru pe care nu l-am mai spus sau scris nimănui până acum, ultima carte pe care tatăl meu a recitat-o pe patul de la Spitalul Panduri din București a fost monografia lui Ștefan Cioculescu despre Ion Luca Caragiale. Tatăl meu a lăsat un semn de carte la capitolul care-i era cel mai drag. Capitolul acela se intitula ”Fiu, soț și tată”.

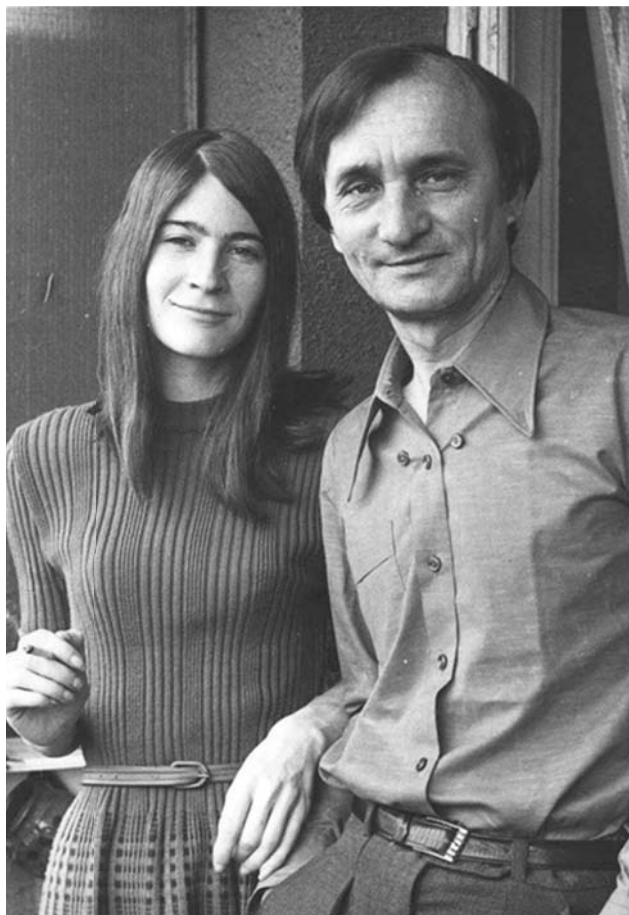
Confirm, desigur, că Ștefan Bănulescu a fost un fiu, soț și un tată bun. În vremurile pe care le-a traversat cu eleganța ce-l caracteriza, nici un bărbat n-ar fi putut face mai mult. Dar eu consider că menirea lui Ștefan Bănulescu – o vocație care depășește chiar și darul scrisului cu care a fost înzestrat – a fost să fie un frate bun. Ștefan Bănulescu a crescut până la vârsta adultă împreună cu zece frați – cinci frați și cinci surori, toți din aceeași mamă și din același tată. El era bun de frate.

De multe ori, în plimbările cu tatăl meu – în București, la Dunăre, la mare, la vale sau la deal - am observat la el un comportament fratern. Datorită tatălui meu, nici un om nu se simțea mărunț, nicio poveste nu era plictisitoare, nici un copil nu rămânea neluat în seamă, nicio femeie nu rămânea nesalutată, nici un batrân nu rămânea neajutorat, și nici un străin nu rămânea dezorientat.

Tatăl meu s-a comportat cu tacită înțelegere și manifestă abnegație față de semenii săi - atât cei pe care îi cunoștea de o viață cât și pe cei care îi întâlnea pasager, în piețe, în gări sau în instituții, proveniți din toate păturile sociale: militari în termen, veterani de război, foști deținuți politici, telegrafiste, secretare, bibliotecare, profesoare, surori medicale – și nu numai.

Din acest punct de vedere, v-aș ruga să îl considerați pe Ștefan Bănulescu – peren și postum- ca pe un frate aproape de dumneavoastră pentru care nimic și nimeni nu este neînsemnat sau neimportant. Mi-a spus-o chiar el într-o zi – anume, că el simte, cu bucurie, ca și cum eu, fiica lui, i-aș fi soră mai mică. Ne-o spune, desigur, într-una din cărțile lui, cu alte cuvinte:

“Viața e o câmpie fără margini; pe orizontala ei, o verticală cât de mică poate însemna oricând ceva.”(Ștefan Bănulescu, “ Satul de lut” – din volumul de nuvele ”Iarna bărbaților”)

Iowa City, 1971-1972.Sursa Foto:
<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=10215291319013494&set=pb.1150475333.-2207520000&type=3>

Jocul memoriei

Denisa Maria Tilea, în *Anagapesis* (Editura Literagraf, București, 2023), continuă povestea de dragoste dintre demon și Serafina din precedentul volum de versuri, *Unde suflete se frâng* (2021).

De această dată, dragostea dintre cei doi protagoniști ajunge la final, o destrămare totală și furibundă a acestora, după cum sugerează și titlul, a cărui semnificație e dezvăluită pe coperta a IV-a: lipsa oricărui sentiment și a oricărei afecțiuni față de cineva iubit cândva.

Astfel, tentația infernului, căreia i-a fost victimă Serafina, un înger căzut, s-a dovedit a fi fatală.

Totuși, demonul încă nu se resemnează să fie înlăturat pur și simplu („sunt povara sufletului tău, tu ești a gândului meu beție”; „și te chem / și aud cum ale tale săruturi / plecate / îmi blochează, / din păcate, / șansele să pot să sper / la o recâștigare” – **Anagapesis**).

În același timp, demonul devine conștient de propriile limite, tare, însă consideră că acestea nu sunt atât de grave încât să nu poate fi tolerate („reacția mea e schimbătoare / și firea-mi e respingătoare / când nimic nu merge cum vreau eu - / suntem la o distanță de o infinitate / și mă minți adesea că ești departe / și te cred” – **Anagapesis**).

Serafina, pe de altă parte, își lasă mintea să primeze înaintea inimii („Sunt prizoniera propriei minți”), ajungând la concluzia că iubirea nu e altceva decât un joc al memoriei și încă unul îngrozitor („Și mai este iubirea / oare / un sentiment ce / sufletul îl reflectă? - / eu cred că este un joc / oribil al memoriei, / fiindcă trupul m-a lovit în creștet / prea puternic / și mi-a provocat căderea” – **Gânduri**

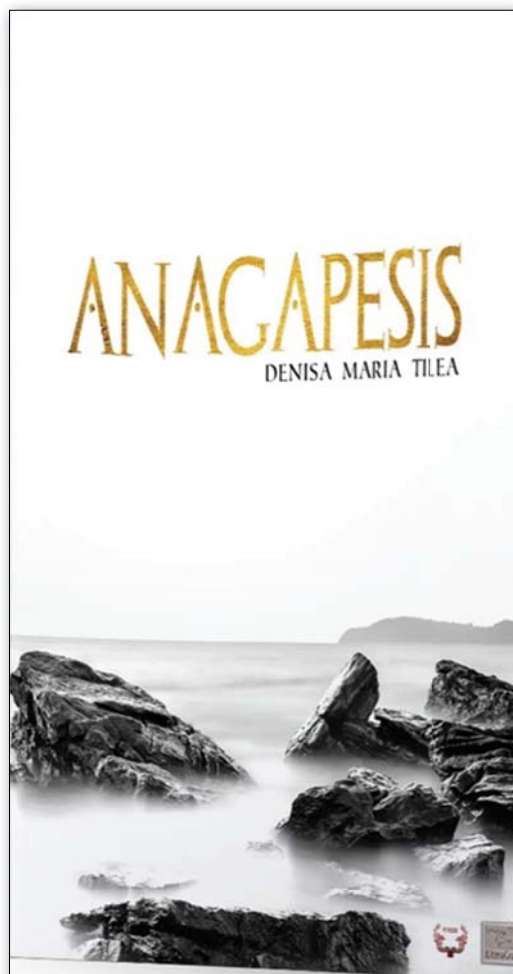
fugare), deși inima nu acceptă cu ușurință situația („inima ți se strecoară în creier. / gândurile o scufundă - / sentimentul îți e străin” – **Ecouri stinse**).

Mai mult decât atât, iubirea dintre cei doi nu se destramă, ci se descompune de-a dreptul, fără vreo șansă de refacere („Iubirea noastră nu evoluează, / ci se descompune - / un ansamblu de linii / haotic trasate doar pentru / a umple-un gol; / noi suntem incapabili de a vedea întregul / pe care îl formează” – **Se taie la montaj**).

Chiar și așa, această poveste de dragoste imposibilă trebuie să fie transmisă mai departe și este momentul propice ca muza să intervină („artista se lasă devorată de o muză / cu un scop comun: / duetul evoluează. // Nu îndrăzni să o privești / în ochi / și să îi spui ce să facă, / e o jignire la adresa muzei, / artista este teritoriul ei” – **Artista**), dar trebuie ținut cont de faptul că muza nu e ființă oarecare, ci una care se impune prin frică și nu prin adorație, așa cum am fi tentați să credem („muza vrea să fie temută, / nu adorată, un moment” – **Anhidra**).

Denisa Maria Tilea știe cum să negocieze cu muza și prin recentul volum își confirmă talentul literar, îndreptându-se spre adâncimi, și nu spre suprafața aspectelor relatate.

Dr. Daniel LUCA

Spărgătoarea de (n)uși

„Doamnă, mă ajutați și pe mine să intru în mașină? Merge orice cheie. ”Who, meee?!

Mă uit în stânga, mă holbez în dreapta, mă zgâiesc în spate. Nimeni, în afară de mine. Doar coborâsem din automobil și omul mă „înălțase” cu rugămintea, pe care o reia: „Ajutați-mă, doamnă, merge absolut orice cheie, pe cuvântul meu!” E drept că n-avusesem timp să mă uit prea bine în oglindă în ziua respectivă, dar parcă nu-mi aminteam să-mi fi tras fața de spărgător de mașini. Ăla nu se dădea dus. Îl scanez: un tip negricios spre negru, de vârstă medie spre tânără, de statură medie spre bine legată, cu față de luptător de sumo. Nuuu, nu mă păcălești pe mine cu zâmbetul tău blajin!

Adică cum? Eu să iau orice cheie (că doar mă văzuse cu cheile în mână; deși prima dată m-am gândit că se referă la o cheie franceză), să sparg mașina, să las amprente, iar tu s-o tulești elegant de sub nasul meu, apoi să mă înhațe pe mine poliția. Mă negriciosule, chiar am față de proastă? Chiar îți par dusă cu vaca, mă stârpitură bronzată?

Dar uită-te la mine, că stăteam țeapănă și nu știam cum să reacționez. Dacă totuși omul avea nevoie și spunea adevărul? Mi-a înșirat că i s-a încuiat ușa pe dinăuntru și a lăsat cheia în contact și el nu mai poate intra acum, că n-are nicio cheie. Păi de ce n-ai, băiete? Dacă mă cauți pe mine în geantă, găsești și cheie franceză, și imbus și pilă de unghii și șurubelniță și bormașină... Ți-oi fi lăsat și buzunarele în interior!

Omul insistă să mă convingă: „Doamnă, vă arăt și buletinul, dar tot după ce descuiem mașina, că l-am lăsat tot înăuntru.” *Fiți-ar năravul de rahat! Uite-acum pun mâna pe telefon și sun la Poliție! Mai adaugă, descumpănit: „Am rugat un domn mai devreme și mi-a zis că nu face el d-astea. Ce-i nebun?!” Aha! Și m-ai găsit pe mine sănătoasă la cap, să mă bag singură în gura lupului!*

Ei, dar când mi-a povestit de precautul cu pricina, mi s-a activat memoria de medie durată: M-am văzut într-o iarnă cu mașina poleită toată și zăpadă cât cuprinde la roți, chinuindu-mă să deschid portbagajul să scot din el lopățica pentru situații de urgență și nereușind neam. Rog un musculos care trecea pe stradă să mă ajute și ăla mi-o retează scurt: „Mă lași, cucoană? Adică să trag de el, să ți-l stric și după aia să mă pui să-l plătesc?! Caută-ți alt fraier!” Cât de revoltată am fost că ăla mă suspectase de incorectitudine! N-a dat doi bani pe argumentele mele. Omul, din comoditate, avea un tipar și înghesuise în el pe toată lumea. Eu ce făceam acum cu negriciosul din fața mea? Același lucru, deci nu eram cu nimic mai presus decât musculosul meu care n-a mișcat un deget să-mi ajute la portbagaj. Hotărâsc berbecește să risc. Mai bine mi-o iau, decât să rămân cu gândul că aș fi putut ajuta pe cineva și n-am făcut-o. Deși cred că nu eram singura posesoare de chei (de orice cheie) de pe *Strasse*.

În timp ce meșteream la descuietore, mă gândeam pe unde-o fi ascunsă camera aia cu care se face mișto de oameni. Ăla zicea: „Nu cu aia, uitați, cu asta mică” (O cheie de lacăt pentru cutia poștală). Păi parcă ziceai „orice cheie” coane! Risc de două ori când mă îndeamnă: „Dați-o la mine!” Îl vedeam deja tulind-o cu mașina mea (că doar mă văzuse din ce am coborât), iar asta la care meșteream era un jaf. A mea e doar jăfuleț. Ei, zic, nu-i nimic, și-așa n-am mai alergat demult după bărbați. Poate nu mi-ar strica ceva condiție fizică. Ăla doar mișcă un pic cheița și ușa se și deschide. Plusează: „Stați să vă arăt buletinul!” Zău? N-ai vrea să mă inviți și la cafea? „Lăsați!” îi spun. „Dacă nu-i a dumneavoastră, împărțim pedeapsa.”

Îmi mai spune că mă felicită că am fost mai curajoasă decât domnul care a zis că nu face d-astea. Îi arunc din mers: „Mai facem și d-astea!” Apoi îmi amintesc să-mi iau o măsură „post-operatorie”: Mă întorc să iau măcar numărul mașinii. Figura individului aș putea-o recunoaște, că ne-am holbat destul unul la altul până m-am hotărât eu să devin spărgătoare de mașini.

Așa că, dragă Poliție, dacă afli că s-a furat o mașină căcănie de Ialomița, să știi că eu am spart-o. Dar nu-i la mine. Iaca auto-denunțul! Iar voi, posesorilor de mașini, ferțiți-vă! Tocmai am aflat că posed o cheie fermecată.

Cărțile, sau cum să atingi Everestul

Când am intrat întâia oară într-o bibliotecă, am fost tentat să salut fiecare autor în parte așa cum erau ei răspândiți în acea încăpere liniștită, în care doar parchetul mai ieșea din rând, troznind pe alocuri.

Glasul doamnei bibliotecare era și el în strânsă armonie cu pacea deplină statuată între atâtea spirite care se regăseau adunate în acel conclav.

Mi-a fost greu să-mi articulez numele și prenumele. Penița stiloului se auzea clar cum mângâie fiecare consoană, vocală, în timp ce alerga veselă peste albul primei fișe de lectură.

Treptat-treptat, ani după ani, tot coborau acei monștri sacri de pe soclurile lor ridicate cu trudă, cu talent și mă însoțeau în cămăruța mea modestă unde citeam de cele mai multe ori.

Cărțile au fost și au rămas mobilul cu ajutorul căruia am călătorit „peste mări și țări”, fără să îmi trebuiască vreun pașaport fizic, aprobări, vize etc. Și eu mă minunam cum reușeam așa de ușor să străbat distanțele acelea uriașe, cum treceam de pe un continent pe celălalt, cum atingeam Everestul fără mari eforturi, fără tuburi de oxigen, însoțitori, nimic.

Tot cărțile au fost acelea care m-au ajutat și mă ajută și atăzi să mă cunosc mai bine, să descopăr lucruri pe care nu le-aș

fi descoperit niciodată despre mine, dar nu doar despre mine, ci și despre ceilalți care mă însoțesc în această călătorie a noastră, nu doar a mea.

Ceea ce este fenomenal, este constatarea pe care o faci citind cum că, ceea ce ții în mână nu este un banal obiect alcătuit dintr-un număr oarecare de file din hârtie, pestrițe de la tiparul care le-a dat un sens, le-a ordonat, ci o mulțime de lucruri pe care nu le cunoșteai, biografii excepționale, întâmplări pe care poate că nu aveai cum să le trăiești niciodată, gânduri profunde despre viață, sensul ei, fericire, destin etc.

Cărțile, un șir nesfârșit de oglinzi, unele absolut normale, cu liniștea aceea a apelor adânci, altele concave în care realitatea face tumbe, asmuțită de imaginația noastră ghidușă.

Ele, cărțile, nu încep și sfârșesc între cele două coperti, așa cum cred poate unii în mod eronat. Subiectul lor, personaje, note mai deosebite, vor migra către cititor și îl vor cuceri pentru totdeauna, mai mult sau mai puțin insidios, cum ne place de multe ori să remarcăm, cu morgă de intelectual.

A citi reprezintă treapta superioară a civilizației, deoarece această activitate înseamnă interes pentru lucruri deosebite pe care nu le întâlnești decât în preocupările unor semeni de-ai noștri și ei deosebiți.

A citi înseamnă lectură, iar lectura te ajută să cunoști mai mult din ceea ce se întâmplă dincolo de orizontul tău limitat, dar și să înțelegi ceva din „clipa cea repede”, poate!

Da, orice început de lectură, pentru mine, a rămas un fel de ascensiune, una în care îmi propun să ating Everestul! Fără tuburi de oxigen, însoțitori, nimic... Doar deschizând o carte, atât.

Petre STOICA

Manifestări culturale

În perioada martie - august 2024

Aniversări, comemorări, expoziții, evenimente. Concursuri.
Evenimente

1 martie

“Să povestim despre... Creangă”

Locul desfășurării: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia

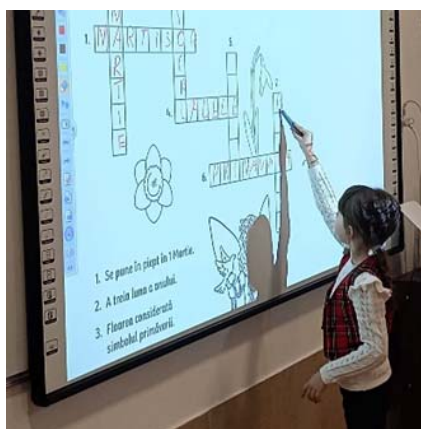
Descriere activitate: Elevii clasei a III - a D, sub îndrumarea doamnei prof. înv. primar Goțea Andreea de la Liceul de Arte “Ionel Perlea” Slobozia, au susținut activitatea “Să povestim despre... Creangă”, un tribut adus scriitorului copilăriei noastre, clasicul incontestabil al literaturii române, Mărțișorul literaturii române, Ion Creangă. În cadrul activității, copiii au dat viață personajelor din povești, au interpretat povestea “Ursul păcălit de vulpe”, au realizat fișe de lectură și au vizionat prezentarea PowerPoint despre viața și opera scriitorului. Pentru buna desfășurare a activității organizată în parteneriat cu Filiala Bibliotecii Județene, elevii au fost recompensați cu diplome și semne de carte.

Mărțișorul, dar al primăverii

Locul desfășurării: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia

Descriere activitate: Ziua de 1 martie marchează calendaristic începutul primăverii, iar Mărțișorul este simbolul acestui anotimp și al renașterii naturii. Prin activitatea “Mărțișorul, dar al primăverii” elevii clasei I A, sub îndrumarea doamnei prof. înv. primar Moga Iuliana de la Liceul de Arte “Ionel Perlea” Slobozia, au sărbătorit venirea primăverii. Copiii au confecționat mărțișoare, felicitări, au rezolvat rebusuri pe tema zilei, au aflat despre semnificația Mărțișorului și ne-au încântat cu cântecele.

20 martie

“Ziua internațională a povestitului”

Locul desfășurării: Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia

Descriere activitate: Poveștile sunt cheia cunoașterii, educației și învățării. Pentru orice copil, poveștile reprezintă primii pași spre o cultură literară, un plus de valoare și un vocabular mai bogat.

Elevii clasei I B, sub îndrumarea doamnei prof. învă. primar Aldea Ciacîru Roxana de la Liceul de Arte “Ionel Perlea” Slobozia, au sărbătorit “Ziua internațională a povestitului”. Copiii au creat propria poveste după imaginile date, au interpretat povestea Frumoasa și Bestia, au realizat colțare de carte după personajele din povești și au jucat jocurile “Ghici cine sunt”? și “Recunoaște povestea”. Activitate organizată în parteneriat cu Filiala Bibliotecii Județene.

21 martie

Ziua Internațională a Poeziei

Locul desfășurării: Filiala MB 20

Descriere activitate: Poezia este un mijloc de exprimare profundă și universală care transcende barierele lingvistice și culturale. Ea ne permite să explorăm emoțiile, gândurile și experiențele umane într-un mod unic și captivant. Ziua Internațională a Poeziei a fost sărbătorită de copiii din grupa Veverițelor, însoțiți de doamnele prof. învă. preșcolar Matache Anita și Ion Ștefania de la Grădinița cu Program Prolungit “Dumbrava Minunată” Slobozia. Copiii au recitat poezii, au răsfoit cărțile și au realizat felicitări pentru care au fost recompensați cu diplome de participare.

2 aprilie

Ziua Internațională a Cărții pentru Copii

Locul desfășurării: Filiala MB 20

Descriere activitate: Ziua Internațională a Cărții pentru Copii a fost sărbătorită de elevii grupei pregătitoare D, sub îndrumarea doamnelor prof. Moldoveanu Florina și prof. Strezoiu Andreea de la Liceul de Arte “Ionel Perlea” Slobozia și de elevii clasei pregătitoare de la Școala Gimnazială Perieți, însoțiți de doamna prof. Boacă Florentina.

4 aprilie

4/4 Pentru Prieteni

Locul desfășurării: Centrul de Zi Slobozia

Descriere activitate: Ambasada Statelor Unite în România împreună cu American Councils for International Education a lansat cea de a șasea ediție a proiectului 4/4PentruPrieteni. Ca în fiecare an, Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu” Ialomița s-a alăturat proiectului alegând ziua de 4 aprilie pentru a face fapte bune pentru ceilalți. Cu această ocazie am mers la prietenii noștri de la Centrul de Zi Slobozia unde am purtat discuții libere cu copiii despre prietenie, am citit, am răsfoit cărțile și am format din fructe „tortul prieteniei”.

5 aprilie

Festivalul „Primăvara Poeților”

Locul desfășurării: Biblioteca Județeană „V. Voiculescu” Buzău

Descriere eveniment: Biblioteca Județeană „V. Voiculescu” Buzău împreună cu Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu” Ialomița au organizat cea de-a XV-a ediție a Festivalului „Primăvara poeziei”.

Anul acesta, manifestarea a adus împreună, în fața publicului, poeți din Buzău și Ialomița.

Au fost prezentate revistele „Spații culturale” din Buzău și „Helis” din Ialomița, dar și cele mai noi volume ale poeziei din cele două județe. Nu au lipsit recitalurile de versuri, iar la final a avut loc premiarea laureaților buzoieni și ialomițeni.

Recitalurile de poezie au fost completate de un recital de muzică folk susținut de buzoianul Dan Manciulea.

23 aprilie

Redeschiderea instituțiilor de cultură. Ziua Bibliotecarului

Locul desfășurării: Centrul Cultural „Ionel Perlea” Slobozia

Descriere activitate: 23 aprilie - redeschiderea instituțiilor de cultură ce-și desfășoară activitatea în incinta Centrului Cultural „Ionel Perlea” Ialomița.

Startul evenimentelor a fost dat de deschiderea oficială în cadrul căreia au luat cuvântul: Adrian Ionescu - secretar general al județului Ialomița, Alexandru Potor - administrator public al județului Ialomița, Clementina Tudor - manager Centrul Cultural „Ionel Perlea” Ialomița, Elena Balog - manager Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu” Ialomița și Cornelia Ciopontea - reprezentant al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ialomița.

Prima manifestare culturală cuprinsă în programul dedicat acestei zile a fost organizată

de Biblioteca Județeană ”Ștefan Bănuțescu” Ialomița și s-a desfășurat în Sala Studio din incinta Centrului Cultural ”Ionel Perlea” Ialomița.

Manifestarea, dedicată Zilei Mondiale a Cărții și a Dreptului de Autor, precum și Zilei Bibliotecarului din România, i-a avut ca invitați pe: conf. dr. Otilia Sîrbu, Dragoș Adrian Neagu - președinte Asociația Națională a Bibliotecarilor din România, Sorin Burlacu - director Biblioteca Județeană ”Vasile Voiculescu” Buzău, Simona Preda - brand manager Editura Corint.

În cadrul întâlnirii au avut loc lansarea cărții ”Secretul bibliotecarei”, autori Marie Benedict și Victoria Christopher Murray, Editura Corint, 2024 și dezbateră intitulată ”Biblioteca - spațiu de trăit”.

24 aprilie

Vizită la bibliotecă

Locul desfășurării: Secția de Împrumut pentru Copii

Descriere activitate: vizita elevilor clasei a V-a de la Școala Gimnazială Valea Ciorii, prof. Ana-Maria Bozdog Marcu. Curiozități despre bibliotecă precum și discuții despre cărți au stat la baza întâlnirii cu aceștia.

„O carte este un dar pe care îl poți deschide iar și iar”. (Garrison Keillor)

26 aprilie

Vizită la bibliotecă

Locul desfășurării: Filiala MB 20

Descriere eveniment: Filiala MB 20 a bibliotecii a primit vizita grupei Floricelelor, însoțiți de doamna prof. înv. preșcolar Lupu Svetlana de la Grădinița Dumbrava Minunată Slobozia. Vizita și-a propus să familiarizeze copiii cu serviciile, spațiul și colecțiile de carte specifice vârstei lor.

“Cine nu iubește o bibliotecă? Este un loc în care poți merge în orice oraș și poți descoperi lumea.”
– Pat MacEnulty

30 aprilie Muzeul Verde

Locul desfășurării: Școala Gimnaziala nr.3, Slobozia

Descriere activitate: Clasa pregătitoare B de la Școala Gimnaziala nr.3, Slobozia, alături de doamna prof. Oancea Laura, a încheiat o Săptămână Verde minunată, creând Muzeul Verde.

Fiecare copil a prezentat cu interes obiectul său, și-a expus ținuta și astfel au creat o colecție frumoasă.

Felicitări, dragi copii!

Activitate organizată în parteneriat cu Biblioteca Județeană “Ștefan Bănulescu” Ialomița.

9 mai EUROPA SUNTEM NOI

Locul desfășurării: Colegiul Național „Mihai Viteazul ” Slobozia

Descriere activitate: Colegiul Național Mihai Viteazul, Slobozia, reprezentat de profesorii coordonatori Ramona Ruginescu și Roxana Neagu, în parteneriat cu Biblioteca Județeană Ștefan Bănulescu Ialomița și Direcția Educație, Cultură și Tineret Slobozia, a organizat Concursul județean din cadrul proiectului educațional județean EUROPA SUNTEM NOI, promovând educația pentru înțelegere internațională care le deschide elevilor calea spre realitățile lumii, cultivând valori precum respectul pentru

ceilalți, toleranța față de diversitate, complementaritatea între valori, fiind în măsură să fructifice multiculturalitatea, fără a anula identitatea propriei culturi.

Activitatea s-a concretizat prin machete, desene și creații literare realizate de elevii școlilor din județ, respectiv Școala Gimnazială George Vâlsan, Amara reprezentată prin dna profesor Bucur Marilena, Liceul Pedagogic Matei Basarab, Slobozia, reprezentată prin doamnele profesor Mirică Cristina, Vestineanu Elena, Andrei Florina, Decu Mădălina, Buzoianu Cristina și Trifan Nicoleta cât și elevii Colegiului Național Mihai Viteazul, Slobozia, coordonați de doamnele prof. Lambru Adina și pro. Iordache Petruța.

Rezultatul actului lor creator devine astfel cartea lor de vizită, dar și al școlii în care învață, respectiv pașaportul către Europa.

Să gândim și să lucrăm împreună, ca parteneri, pentru un viitor mai bun!

16 mai

Lansare de carte - „Sunt o babă comunistă” la „Șoferul din Oz”

Locul desfășurării: Sala de Festivități a Centrului Cultural „Ionel Perlea”

Descriere eveniment: Biblioteca Județeană ”Ștefan Bănuțescu” Ialomița împreună cu Colegiul Național ”Mihai Viteazul” Slobozia și Agenția de Relații Publice Caracteristic au organizat întâlnirea cu unul dintre cei mai renumiți și de succes scriitori - Dan Lungu.

Evenimentul cultural intitulat: ”De la «Sunt o babă comunistă» la «Șoferul din Oz» - o radiografie a societății românești, s-a bucurat de un public numeros, autorul răspunzând tuturor întrebărilor adresate de tinerii prezenți, la final oferind autografe.

Momentele muzicale au fost oferite de Stanciu Radu – elev la Liceul de Arte „Ionel Perlea” din Slobozia.

23 mai

„Prietenie... pe o ...sfoară”

Locul desfășurării: Secția de Împrumut pentru Copii

Descriere activitate: organizarea primei activități din cadrul proiectului „Prietenie... pe o...sfoară”.

Au participat elevii clasei a II-a D, coordonați de doamna prof. înv. primar Voiteanu Gabriela de la Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia. Tema propusă pentru acest an este dedicată celebrării operei lui Lyman Frank Baum, „Vrăjitorul din Oz”. Parteneriat Educațional Internațional aflat la cea de-a 12-a ediție.

24 mai

Concursul Național de Creație literară ”Ștefan Bănuțescu”, ediția a a IV-a, 2024

Locul desfășurării: Sala Studio a Centrului Cultural „Ionel Perlea” Slobozia

Descriere eveniment: Pe 24 mai 2024 a avut loc evenimentul cultural dedicat marelui scriitor ialomițean, Ștefan Bănuțescu, ”un scriitor pentru eternitatea Bărașanului”, de la a cărei moarte s-au împlinit 26 de ani, pe 25 mai.

Manifestarea a cuprins:

- prezentare: biografia și opera scriitorului;
- gânduri pentru cititori de la fiica scriitorului - Sultana Bănuțescu;
- festivitatea de premiere a Concursului Național de Creație literară ”Ștefan Bănuțescu”, ediția a a IV-a, 2024.

27 mai

„Carrefour - Espace francophone”

Locul desfășurării: Colegiul Național „Mihai Viteazul” Slobozia

Descriere activitate: Pe data de 27 mai s-a desfășurat la Colegiul Național „Mihai Viteazul”, Slobozia, în parteneriat cu Biblioteca Județeană „Ștefan Bănulescu”, Ialomița, activitatea dedicată scriitorului francez - Honoré de Balzac, din cadrul proiectului în limba franceză- „Carrefour- Espace francophone”. La activitate au participat doamna bibliotecar de la Biblioteca Județeană Ialomița, Florea Ecaterina, și profesorii coordonatori ai proiectului, Ștefănescu Vanda, Lăutărescu Tita Iordache Petruța și elevii claselor a IX-a E, a X-a G din cadrul Colegiului Național „Mihai Viteazul”. Activitatea a avut ca scop familiarizarea elevilor cu viața și opera scriitorului francez. Elevii au urmărit un video cu citate aparținând scriitorului, fragmente din ecranizarea filmelor „Eugenie Grandet” și „Le pere Goriot”, iar la final au participat cu entuziasm la un joc de cultură generală care le-a propus să verifice informațiile aflate în timpul activității. Activitatea a fost o ocazie excelentă pentru elevi de a se familiariza cu aspecte legate de cultură și civilizația franceză, de a socializa și a se apropia de limba franceză.

27 mai

Ziua Bibliotecii „Ion Ghelu Destelnica”

Locul desfășurării: Localitatea Stelnica

Descriere activitate: „Biblioteca este cabinetul magic în care există spirite vrăjite” - Borges „Misiunea bibliotecii este aceea de a-și cunoaște foarte bine comunitatea pe care o deservește, spre a-i putea oferi acces la o mare varietate de informație, materiale și servicii care să contribuie la satisfacerea nevoilor tuturor!”

29 mai

„Prietenie...pe o ...sfoară”

Locul desfășurării: Secția de Împrumut pentru Copii

Descriere activitate: Elevii clasei a IV-a B, însoțiți de doamna prof. înv. primar Oana Florina Stan de la Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia, au participat la Proiectul Educațional Internațional „Prietenie ... pe o ... sfoară”, activitate organizată de Secția de Împrumut pentru Copii a Bibliotecii Județene Ialomița. Elevilor le-a fost prezentată viața și opera autorului LYMAN FRANK BAUM după care au colorat personajele din povestea Vrajitorul din Oz.

31 mai

„Copile, azi e ziua ta!”

Locul desfășurării: Școala Gimnazială Bora

Descriere activitate: Conform parteneriatului încheiat cu Filiala Bibliotecii Județene Ialomița, elevii ciclului primar și preșcolar al Școlii Gimnaziale Bora, îndrumați de doamnele prof. învățământ primar Alecu Florica, Beciu Elisabeta, Vizuroiu Ștefana, Badea Luiza, Radu Sorica, Marcu Mădălina și Pleșa Lăcrămioara, au susținut activitatea „Copile, azi e ziua ta!”. Au sărbătorit această zi dedicată tuturor copiilor prin jocuri specifice vârstei în aer liber și desene pe asfalt, iar la final au fost răsplățiți cu o petrecere surpriză.

6 iunie

Lansare de carte

"SONG, un cântec amuțit - trei decenii fără Oanță"

Locul desfășurării: Sala Studio a Centrului Cultural „Ionel Perlea”

Descriere eveniment: Lansarea cărții "SONG, un cântec amuțit - trei decenii fără Oanță", autor Luminița Velciu.

Juristă, jurnalistă, dar și parte din grupul SONG, Luminița Velciu a spus o emoționantă poveste. Volumul este de fapt și o mărturie a 120 de oameni care au făcut parte din SONG, Mini-Song și artiști care au colaborat și l-au prețuit.

Au fost alături de noi elevi și profesori de la Scânteia care l-au cunoscut pe Ioan Luchian Mihalea la orele de muzică pe care le-a predat copiilor la vremea aceea.

Doamna prof. Anica Rădoi, directoarea școlii din Scânteia de atunci, din 1975, a povestit despre Omul și Dascălul - Ioan Luchian Mihalea. S-a alăturat relatării, una dintre elevele acestuia, doamna prof. Elena Moraru.

"SONG-ul are atâtea povești câte persoane i-au trecut pragul în două decenii. Și este al fiecăruia dintre acești povestitori. Dar părintele SONG-ului este unul singur, Ioan Luchian Mihalea și, din păcate, el are o singură poveste... irepetabilă și cu final neașteptat". Luminița Velciu

7 iunie

„Prietenie...pe o...sfoară”

Locul desfășurării: Secția de Împrumut pentru Copii

Au participat elevii clasei a II-a B, însoțiți de doamna prof. înv. primar Elena Curelea de la Școala Gimnazială „Sf. Andrei” Slobozia, pentru a prezenta și desena personajele din ținutul vrăjit al lui OZ, autor Lyman Frank Baum. Activitatea face parte din proiectul „Prietenie...pe o...sfoară”, ediția a 12-a.

7 iunie

„Biblioteca - poartă spre cunoaștere”

Locul desfășurării: Sala de Lectură, Presă și Legislație

Descriere activitate: Sala de Lectură a bibliotecii a fost vizitată de elevii clasei a V-a B, alături de doamna prof. Vasluianu Sorina Elena de la Liceul Pedagogic „Matei Basarab” Slobozia. Activitatea, numită „Biblioteca - poartă spre cunoaștere”, a urmărit stimularea elevilor de a se îndrepta către bibliotecă și sporirea interesului față de lectură.

”Lectura este esențială pentru cei care vor să se ridice deasupra unei vieți obișnuite”. – Jim Rohn

13 iunie

Vizită la bibliotecă

Locul desfășurării: Secția de Împrumut pentru Copii

Au participat: elevii clasei a V-a A de la Liceul Pedagogic „Matei Basarab” Slobozia, coordonați de doamna prof. Tărăcilă Mariana.

15 iunie

Atribuirea numelui de George Genoiu Bibliotecii Comunale Armășești

Locul desfășurării: Aula George Genoiu

Descriere eveniment: Primăria Comunei Armășești în colaborare cu Biblioteca Comunală Armășești, Grupul Școlar Agricol “Iordache Zossima” Armășești și Biblioteca Județeană “Ștefan Bănulescu” Ialomița au organizat evenimentul cultural în cadrul căruia bibliotecii din comună și aulei

din incinta Grupului Școlar Agricol “Iordache Zossima” i-au fost atribuite numele dramaturgului, editorului, criticului și teoreticianului teatral GEORGE GENOIU, născut în comuna Armășești (n. 31 august 1933 - d. 5 februarie 2016).

În prima parte, programul manifestării a cuprins momente muzicale, poetice și teatrale oferite de elevi de la școala din comuna Armășești (coordonati de cadrele didactice), urmate de discursuri susținute de personalități culturale care l-au cunoscut pe Constantin Genoiu, iar în partea a doua, cei prezenți au urmărit filmul documentar “Moștenirea”.

Trebuie menționat faptul că în spatele organizării acestui frumos eveniment cultural a stat fiul dramaturgului, Cezar Genoiu.

17 iunie

Lansare de carte - „Sub cerul deportării - inimi și destine”

Locul desfășurării: Sala Studio a Centrului Cultural „Ionel Perlea”, Slobozia

Descriere eveniment: Pe data de 17 iunie, la Sala Studio a Centrului Cultural “Ionel Perlea” Slobozia, a avut loc lansarea volumului „Sub cerul deportării - inimi și destine”, autori: Silviu-Gabriel Cojocaru, Ion Ghelețchi, Ion Sandu, Marian Iulian-Baboi și Adrian Costea.

Evenimentul a fost organizat de Asociația Daniil în colaborare cu Biblioteca Județeană „Ștefan Bănuțescu” Ialomița și Centrul Cultural „Ionel Perlea”.

Invitatul de onoare al evenimentului a fost Stavrofora dr. Gabriela Platon, stareța Sfintei Mănăstiri Voroneț.

Alături de aceasta au mai fost prezenți: dl. prof. Marian Baboi - Inspector Școlar General Adjunct la Inspectoratul Județean Ialomița, dl. prof. Silviu Gabriel Cojocaru, dl. prof. Ion Sandu - Inspector Școlar de specialitate la Inspectoratul Județean Ialomița, dl. prof. Ionel Vasile - Președinte Asociația Daniil.

25 iunie

Vizionare film „Casa din vis”

Locul desfășurării: Centrul Comunitar pentru Persoane Vârstnice Slobozia

Descriere eveniment: La Centrul Comunitar pentru Persoane Vârstnice Slobozia a fost prezentat filmul „Casa din vis” din anul 1992, după nuvela „Ningea în Bărăgan” de Fănuș Neagu, regizat de Ioan Cărmăzan. Rolurile principale au fost interpretate de actorii Gheorghe Dinică, Maia Morgenstern și Horațiu Mălăele.

A prezentat reprezentantul Uniunii Autorilor și Realizatorilor de Film din România - UARF, Florentina-Loredana Dalian - scriitor.

Evenimentul s-a încheiat cu tombolă de carte.

27 iunie

Omagiere „Mihai Eminescu”

Locul desfășurării: Sala Studio a Centrului Cultural „Ionel Perlea” Slobozia

Evenimentul omagial a fost organizat în colaborare cu Penitenciarul Slobozia.

„Pentru noi, Eminescu nu e numai cel mai mare poet al nostru și cel mai strălucit geniu pe care l-a zămislit pământul, apele și cerul românesc. El este, într-un anumit fel, întruparea însăși a acestui cer și a acestui pământ, cu toate frumusețile, durerile și nădejile crescute din ele. Noi cei de aici, rupți de pământ și de neam, regăsim în tot ce-am lăsat în urmă, de la văzduhul munților noștri și de la melancolia mării noastre, până la cerul nopții românești și teiul înflorit al copilăriei noastre. Recitindu-l pe Eminescu, ne reîntoarcem ca într-un dulce somn, la noi acasă”. (Mircea Eliade)

18 iulie

„Puf alb și puf gri”

Locul desfășurării: Secția de Împrumut pentru Copii

Descriere activitate: „Iepurașii” de la Grădinița Dexter Academy Slobozia au venit la Secția de Împrumut pentru Copii a Bibliotecii Județene. Au răsfoit cărțile specifice vârstei lor și au ascultat povestea „Puf alb și puf gri” din cufărul magic.

30 iulie

Ziua Internațională a Prieteniei

Locul desfășurării: Sala de Festivități

Descriere activitate: sărbătorirea Zilei Internaționale a Prieteniei la bibliotecă.

Prietenia este o relație care se construiește cu empatie, compasiune și grijă pentru ceilalți. Prin celebrarea prieteniei, promovăm aceste caracteristici și adoptăm cu toții o perspectivă diferită asupra

vieții: devenim mai generoși și mai recunoscători pentru ceea ce avem. În întreaga comunitate, Ziua Internațională a Prieteniei poate ajuta la construirea și la consolidarea relațiilor.

Pentru copii, Ziua Prieteniei este cu atât mai specială, căci au ocazia de a vorbi deschis despre prietenie și de a conștientiza acest sentiment important.

8 august „Puf alb și puf gri”

Locul desfășurării: Secția de Împrumut pentru Copii

Descriere activitate: Cine a spus că nu putem să mergem unde ne dorim și nu putem să zburăm cu gândul unde ne imaginăm? Pentru fiecare dintre noi povestea abia începe. Și va reîncepe de fiecare dată când citim o poveste și ne lăsăm purtați de trăiri, gânduri și emoții. Putem să închidem ochii și să ne imaginăm că suntem chiar acolo...

Micii actori de la Grădinița Dexter Academy Slobozia au interpretat povestea “Puf alb și puf gri” călătorind astfel prin multitudinea de povești frumoase cu final fericit.

Pâinea cea de toate zilele, tradiție în Bărăgan

"Am fost impresionat de respectul pe care îl au cei bătrâni față de pâine, cei care au peste 70 de ani, față de orice pâine. Când mănâncă la masă rămân firimituri, rămâne o bucățică. Nu o aruncă, o adună cu grijă. Adună cu pumnul firimiturile și le bagă în gură. Nu din zgârcenie, ci din respect față de pâine. Ei numesc pâinea <<fața lui Hristos>>, doar din ea se face Sf. Împărtășanie. Nu este acesta singurul motiv, ei sunt conștienți că pâinea este ceva elaborat, omul ară, seamănă grâul, se roagă la Dumnezeu să plouă, să rodească, merge la treierat, grâul e dus la moară, e măcinat, apoi se frământă, crește

în tăvi. Pâinea nu e ceva ce poți găsi pe drum, oriunde. Pâinea e ceva făcut cu trudă. Profesorul meu de la Facultatea de Teologie de la Sibiu, Părintele Ilie Moldoveanu, spunea: <<Dragi studenți, știți când începe Sf. Liturghie? Liturghia începe la arat, atunci când țăranul se duce cu plugul pe câmp și bagă plugul în brazdă, se pune în genunchi pe pământul reavăn, se închină și zice "Doamne ajută-mă!". Acolo începe Liturghia, pentru că de acolo luăm pâinea cu care ne împărtășim cu sângele lui Hristos>> Avea dreptate! De aici vine și respectul pe care îl are țăranul față de pâine și în special cei în vârstă. (Pr. Mihail Borza, 43 ani, născut în Udești, jud. Suceava, într-o familie cu 9 copii. Soția este din Țândărei. Până în 2020 a fost preot în loc. Luciu, jud. Ialomița).

Pâinea, considerată aliment total, aliment spiritual, hrană a trupului, dar și a sufletului, a fost și rămâne dintotdeauna "cinstea mesei" la români. Este simbolul muncii țăranului și întruchiparea hranei esențiale a omului. Importanța ei ca aliment, dar mai ales ca spiritualitate, este redată de rugăciunea de temelie a creștinătății, *Tatăl nostru*, în care omul cere "Pâinea noastră cea de toate zilele/ Dă-ne-o nouă astăzi...".

În urma cercetărilor de teren efectuate în localități din județele Ialomița și Călărași am putut ajunge la concluzia că **pâinea** este cea care îl însoțește pe om în viața de zi cu zi, la bucurie (naștere, căsătorie), dar și la necaz (înmormântare, comemorare), precum și în diverse sărbători de peste an.

Pâinea pe care omul o consuma zilnic, cea care nu lipsea de pe masa lui, trebuia să fie cât mai gustoasă, dar și frumoasă. Forma și gustul depindeau de făina folosită (făină de secară, făină de grâu, mei, orz), câteodată în amestec cu cartofi.

"Pe vremuri se folosea și făină de secară. Era mai închisă la culoare, pâinea nu creștea așa bine. Din făină de grâu se făceau colacii. Când a fost foamete, ne făcea

mama și din orz, din mei...nu avea niciun gust, nu era bună...te zgâria pe gât, dar înmuiată, o mâncam, că nu aveam altceva” (Zangur Ecaterina, născută în 1930, localitatea Grivița, jud. Ialomița).

Nu mai puțin semnificativă este fermentarea aluatului. Acesta capătă viață, ”răsare”, ”crește”, fermentul pus – ”*aloțelele/aluaturile/aluoțelele/turtele*” învie coca care dospește. Frământatul devine și el o muncă ce presupune un efort, de el depinzând calitatea pâinii.

”Fac numai pâine de casă. Cu făină, apă, sare și turte. Ca să fac *turtele* opream cocă crudă și când scoteam pâinea din cuptor, luam una, scoteam miezul din ea și băgam coca crudă în coaja aia și o lăsam la dospit. Creștea acolo, se făcea mare, mare. O luam și o frământam cu mălai. Făceam turtițe și le puneam la uscat.” (State Marsilia, 75 ani, născută în localitatea Luciu, jud. Ialomița).

”Eu fac pâine la cuptor, pâine obișnuită. O făceam cu făină albă de moară și puneam *aluotele*. Ele se fac din aluatul din care se face pâinea; se păstrează o bucată de aluat și se amestecă cu mălai, iar când plămădim, punem turtă aceasta, înmuiată de cu seară. Dimineața se frământă și în două ore e bună de pus în cuptor.” (Budeșteanu Maria, 72 ani, pensionară, fostă agricultoare, născută în anul 1952 în localitatea Căscioarele, jud. Călărași).

”Pâine fac de când eram copil. De la 14 ani, după ce am terminat clasa a 8-a, s-a îmbolnăvit mama și am intrat îngrijitor la grădinița din Sălcioara. Acolo era bucătăreasă bunica mea și așa am învățat să fac mâncare și pâine pe vatră. Făceam câte douăzeci de pâini odată. Era un cuptor mare și îl ardeam cu cocenași scurți de porumb. Dospeam pâinea cu aloțel. Opream aluat dospit, se amesteca cu apă caldă și cu mălai, îl frământam și făceam niște turte pe care le lăsam la uscat. Când plămădeam pâine, înmuiau un aloțel, că era uscat ca pesmetul și plămădeam. Seara plămădeam, dimineața frământam. Se lăsa să dospească peste noapte. Așa făceam mereu.” (Suditu Alexandrina, 66 ani, născută pe 17.11.1958 în localitatea Sălcioara, jud. Ialomița, venită în Rași prin căsătorie, la 17 ani)

”Pâine de casă mai fac. Acum fac cu drojdie, dar înainte, mama dospea aluatul cu *turte*. Se aduna spuma de la vin, se pune puțină făină, puțin mălai și se făceau turtițe mici. Se uscau la soare și le pune într-o trăistuță și avea toată iarna. Plămădea de seara pâinea, pune turtele la înmuiat și când se înmuiau plămădea aluatul. Toată lumea făcea pâine acasă. Mai făcea mama niște *azime*, cu lapte acru, că aveam vaci. Pune făină, lapte acru, bicarbonat, frământa, pune coca în tăvi și cocea azima în cuptor de pământ. Erau tare bune.” (Bărbulescu Petrica, 64 ani, casnică, născută 02.01.1960, în localitatea Ciocile, jud. Brăila, actualmente locuiește în Grivița)

Cernutul făinii trebuie să respecte și el anumite reguli: ”la Paște, se cerne făina de nouă ori ca să se facă pâinea pentru *pască*” , prescurile trebuie ”să fie preparate din făină albă de grâu curat, cu apă naturală, potrivit de sărate, dospite, bine coapte, cu gust firesc”.³

O atenție sporită se acordă coacerii pâinii: ”Pâinea o făceam în cuptor, afară. Aveam ciurel din sârmă și lemn și când se degrada sârma, o dădeam definitiv la o parte și foloseam rama de lemn ca să punem pâinea la dospit în ea. *Văcălie* îi spuneam. Presăram făină pe masă, pe un prosop și pregăteam văcăliile, câte pâini știam că avem de făcut. Răsuca coca și o puneam în văcălii, la crescut. Făină puneam ca să nu se lipească de pânză. Apoi, mergeam și făceam focul la cuptor, pâinea creștea. După ce credeam că am făcut focul, se da la o parte jarul și se arunca puțin mălai, ca să vadă dacă mălaiul se rumenește, se arde sau rămâne cum l-a pus. Dacă rămânea cum l-a pus, însemna că nu s-a ars bine cuptorul. Dacă se ardea, însemna că dogoarea era prea mare. Când credeam că e potrivit, trăgeam tot jarul, luam pământul, curățam bine vatra și puneam lopata. Lopata este specială, o

³ Pr. Postolea Adrian, Parohia Chirnogi, jud. Călărași

presăram cu făină, și rânduiam pâinea în cuptor, un rând, două, așa cum știam. Se pune capacul, iar după 10 minute ne uitam să vedem dacă a început să se rumenească. Dacă era potrivită, puneam capacul la urloi, puneam iar capacul la ușa cuptorului și o mai lăsam 40-45 de minute. O scoteam, o scuturam și o puneam pe fața de masă cu care o aduceam la cuptor și mâncam...” (Șerban Rada, 72 ani, născută pe 09.03.1952, loc. Independența, jud. Călărași, fostă învățătoare în sat).

În gândirea tradițională, importantă nu este numai calitatea pâinii, ci, mai ales, funcțiile ei magico-ritualice și ceremoniale care vin din respectarea unor norme. Tehnicile de preparare a pâinii, în special a pâinilor folosite în actele rituale sunt complexe, se poate vorbi de o îngemănare de acte tehnice și rituale. De exemplu, prescura pentru Sf. Împărtășanie ”este preparată de **căpităreasă**, o femeie cu o viață morală curată, văduvă, o femeie care își face rugăciunile și are curățenie sufletească și trupească. Tot ea este cea care face și pâinile pentru cei decedați, la pomenirile din timpul anului.” (Pr. Cristea Marian, 40 ani, născut în Slobozia, jud. Ialomița, preot în Grivița din 2012).

”Aici, în Luciu, fiecare parte a satului are câte o **căpităreasă**. Ele sunt femei văduve care au trecut prin mai multe spovedanii, împărtășanii, molifte⁴. Căpităreasa e omul de bază al preotului, este aleasă dintre femeile curate, credincioase. Ea are și un **chistornic** care este sfințit și face toate pâinile pentru înmormântare, pentru parastasele de 3 luni, de 6 luni, de 9 luni, de an.” (Ana Banu, 60 ani, născută în loc. Luciu, profesor învățământ primar de 41 de ani la Școala Gimnazială Luciu și Grădinița Luciu).

”Pâine fac de mai bine de 40 de ani. O fac cu sufletul! Asta e rețeta! Să pui sufletul și credința, să ai milă, milă de toți cei care au plecat. Eu așa am fost născută, așa... numai de tata am fost crescută, sunt orfană de mamă de când aveam 2 ani. Tata a fost foarte credincios, n-a lipsit niciodată de la biserică. Nici eu. Toată credința de la el am învățat-o. M-a învățat cum să nu vorbesc niciun cuvânt de rău de preot. Mai am doi frați mai mari, dar m-am născut la o

distanță mai mare, mult de ei. Și tata i-a zis celui mai mare: ”uni’ te-i duce, să nu vorbești de rău preutu’... când te-ntâlnești cu el, să-ți faci Sf. Cruce, că-i Domnul Nostru Iisus Hristos!”. Și așa este!...Fac **prescuri** pentru biserică. Pun pe ele ștampilă cu pistornicele. Pe unul îl am de la un preot, părintele Chițu de la Brașov, iar pe celălalt, mi l-a făcut Dumitru Gheorghe, un meșter de aici, din Traianu. Tiparul de colivă îl am de la Mănăstirea Rătești. Unul este cu Maica Domnului, îl pun în zilele de sărbătoare pentru Maica Domnului, iar când este pentru parastase, îl pun pe cel cu Dumnezeu, cu răstignirea, cu crucea. Prescurile le fac din făină albă, apă curată, sare. Dospeam cu aluat/aluoșele, acum cu drojdie. Opream un pic de cocă, o păstram și iar luam din ea când făceam și tot așa.” (Florea Valeria, 78 ani, născută în localitatea Traianu, jud. Ialomița, văduvă de 45 de ani).

Informațiile și fotografiile au fost realizate de echipa M.N.A. formată din Petre-Filip Magdalena și Stroe Adrian, muzeografi și Nelu Cîmpea, șofer, în anul 2019.

Muzeograf

Magdalena PETRE-FILIP, Muzeul Național al Agriculturii

⁴ Pr. Gheorghe Marcian, Parohia Independența, jud. Călărași

Jertfa mărturisitoare a Sfinților Martiri Brâncoveni

Cina celor chemați la Jertfă

La Cina cea de Taină, sfioși am fost chemați
Să celebrăm iertarea, și veșnica iubire,
Ce-ai revelat-o lumii-n dumnezeiasca-Ți fire
Dovada mult Iubirii ce-n Har ne-ai arătat...

Iar veșnica dovadă pe care Tu ne-ai dat-o
Când dragostei jertfind pe Cruce fost-ai semn,
Lăsând în urmă, lumii, sfârșitul cel mai demn
Povara de pe umeri, când veșnic i-ai luat-o...

Alt țel, alt dor sau vre o altă țintă
Nu ai avut pe cruce Hristoase când ai stat
Și n-ai privit cu ură nici la al meu păcat
Ce dragoste divină, ce jertfă infinită...

În mâini dovada morții, Tu ai purtat-o-n cuie
Iar semnul veșniciei L-ai scris în coasta Ta
Rușinea și păcatul ascuns din viața mea
L-ai dus sus, la Golgota urcând pe cărăruie.

Cu Pâine ne-ai dat viață, cu Sânge-n dar iertare
Minuni ne-ai dat dovadă a Harului divin
Eliberări de demoni și vindecări din plin
Cu dragostea încins, Tu ai spălat picioare.

Cununa cea mai 'naltă Tu ai văzuto-n mine
Eu fost-am răsplătirea spre care-ai năzuit,
Când pe o cruce-n chinuri râbdând Tu ai murit
Jertfindu-ne păcatul, Tu Te-ai jertfit pe Tine...

Azi ne hrănim Hristoase, cu viață din viață
Și recunoaștem Harul iubirii ce ne-ai dat
Bem și din Sfântul Sânge ce-a curs pentru păcat
Un Legământ al Cinei, o lecție de speranță.

În urmă cu 310 ani, în ziua prăznirii Adormirii Maicii Domnului, la Istanbul, au pierit tragic, după luni întregi de chinuri, domnitorul Constantin Brâncoveanu, cei patru fii ai săi și ginerele său, sfetnicul Ianache. Martiriul lor a fost recunoscut de Biserica Ortodoxă Română, care pe 15 august 1992 i-a declarat sfinți. Racla cu moaștele Sfântului Voievod Martir Constantin Brâncoveanu se află la Biserica Sfântul Gheorghe – Nou din București, lăcașul de cult fiind una din ctitoriile sale.

Îndelungata domnie a lui Constantin Brâncoveanu, începută la 29 octombrie 1688 și încheiată tragic în ziua 15 august 1714, a marcat epoca prin amploarea și însemnătatea faptelor sale. Abil diplomat, prin înțelegeri și corespondență dusă în secret față de turci, a căror vasală era Țara Românească, și cu prețul multor punji cu galbeni plătite cu generozitate, voievodul a menținut echilibrul politic la granița a trei mai imperii, Otoman, Habsburgic și Țarist. Țara a putut cunoaște o lungă perioadă de pace, iar ortodoxia, amenințată de pericolul catolic și islamic, a fost apărută.

Ultimii ani ai domniei Sfântului Martir Constantin Brâncoveanu au coincis cu sultanatul lui Ahmed al III-lea, care a condus Imperiul Otoman de la finele lui 1703 până în 1730. Soarta Brâncoveanu-lui era pecetluită, turcii așteptau doar să obțină o cât mai mare parte din averea „Prințului Aurului”, cum îl numeau. Împotriva sa au fost mai multe capete de acuzare, printre care și marea avere personală sau înțelegerile și corespondența purtată în secret cu marile puteri străine. A fost îndepărtat de la domnie pe 25 martie 1714, în Săptămâna Patimilor, când solul sultanului le-a anunțat Brâncovenilor firmanul de mazilire.

Domnitorul și întreaga sa familie, bărbați, femei și prunci, în total 13 prizonieri, au fost duși la Înalta Poartă (Istanbulul de azi, numit pe atunci Țarigrad, Constantinopol, Stambul sau Înalta Poartă). După un drum de 3 săptămâni, au fost aruncați cu toții în închisoarea Yedicle, sau „Închisoarea celor șapte turnuri”.,,

Timp de patru luni, în turn sau în „Groapa Sângelui, domnitorul avea să fie torturat neîncetat pentru a mărturisi unde-și ascunsese averile.

„Stați tari, bărbătește, dragii mei, și nu băgați seamă la moarte!”

Pentru că nu mai aveau alt scop au stabilit executarea Brâncovenilor pe data de 15 august, ziua cinstirii Adormirii Maicii Domnului – zi mare pentru creștinii ortodocși – și, totodată, ziua de naștere a domnitorului (împlinea 60 de ani), precum și onomastica soției sale, doamna Marica. Cât sadism!

Tabloul descris de cronicarul Del Chiaro, ne prezintă pe domnitor împreună cu copiii săi, îmbrăcați în haine ponosite, înlănțuiți și cu urmele torturii pe trup, plimbați de la închisoarea Yedikule către Serai, unde erau așteptați de suita sultanului Ahmed al III-lea, precum și de invitații săi speciali – ambasadorii creștini ai marilor puteri europene Franța, Rusia, Anglia și Imperiul Habsburgic.

Legea otomană prevedea pentru creștinii condamnați la moarte posibilitatea de a fi grațiați de către marele muftiu dacă abjurau credința creștină, trecând la mahomedanism. Puterea credinței Brâncovenilor o vedem și în **cuvântul de îmbărbătare** spus mezinului Matei, de numai 11 ani: „**Din**

sângele nostru n-a mai fost nimeni care să-și piardă credința. Dacă este cu puțință, mai bine să mori de o sută de ori, decât să-ți renegi credința strămoșească, pentru a mai trăi câțiva ani pe pământ”, fiind încredințat că a muceniciei cunună se ia prin botezul sângelui, iar de aici încolo nu mai păcătuiești, așa cum spunea Sfântul Ciprian al Cartaginei. Apogeul jertfei martirice a fost când Matei a zis călăului: „**Vreau să mor creștin! Lovește!**”. Cruzimea și sadismul decapitării trebuiau să umple cu vârf paharul Brâncoveanului. Mai întâi a căzut capul vistiernicului Ianache Văcărescu, apoi al lui Constantin, pe urmă al lui Ștefan și Radu, iar după o scurtă ezitare și a mezinului Matei, iar al domnului valah abia după ce va fi asistat la întreaga grozăvie.

Cronicile Bălăcenilor istorisesc că măcelul de la Ialy-Kioșc a durat doar 15 minute. Cei șase au fost puși în genunchi, li s-a dat voie să-și rostească o rugăciune înainte de execuție, iar Brâncoveanu le spune fiilor săi: „*Fii mei, fii mei! Iată toate avuțiile și orice alta am pierdut. Să nu ne pierdem încăi sufletele. Stați tari, bărbătește, dragii mei, și nu băgați seamă la moarte. Priviți la Hristos, Mântuitorul nostru, câte au răbdad pentru noi și cu ce moarte de ocară au murit! Credeți tare în aceasta și nu vă mișcați din credința pravoslavnică pentru viața și lumea aceasta! Aduceți-vă aminte de Sfântul Pavel, ce zice: că nici sabie, nici îmbulzeală, nici moarte, nici alta orice nu-l va despărți de Hristos; că nu sunt vrednice muncile și nevoile acestea de aici spre mărirea ceea ce o va da Hristos. Acuma dară, o dulcii mei fii, cu sângele nostru să spălăm păcatele noastre*”.

Capetele lor au fost purtate pe străzile cetății în vârful sulitelor – fiind atârinate pentru trei zile la poarta saraiului – iar trupurile aruncate în Bosfor. Acestea au fost pescuite apoi de creștini și înmormântate în biserica Mănăstirii Maicii Domnului, de pe insula Halki, mănăstire zidită de împăratul Ioan al II-lea Paleologul și ajutată cu multe daruri de domnitorul Brâncoveanu.

Mult-îndurerata Doamnă Marica, după ce a asistat la martirul propriei familii, a fost scoasă din închisoare – în luna martie a anului 1715 – și exilată pentru un an în insula Kutai. În 1716 s-a întors în țară, dar abia în anul 1720 a reușit să aducă în țară osemintele martirilor, ajutată fiind de domnitorul Nicolae Mavrocordat și să le înmormânteze în Biserica Sfântul Gheorghe Nou din București. De frica turcilor nu s-a scris nimic pe piatra funerară, ci doar o însemnare discretă gravată pe candela atârnată deasupra mormântului a făcut posibilă identificarea mormântului, după mai mult de două secole.

Este greu de înțeles atitudinea ambasadorilor Europei creștine în fața barbariei masacrului păgân săvârșit împotriva familiei unui principe creștin, la care au asistat cu suflete împietrite. Puținele ziare europene care consemnează tragedia, precum și rapoartele diplomatice trimise din Constantinopol sunt mai preocupate de averea, decât de martiriul Altîn Beiului valah.

Voievodul Constantin Brâncoveanu a fost un statornic mărturisitor al credinței creștine ortodoxe, până la jertfa sa martirică, și un susținător al culturii și al artei românești.

De aceea, Biserica Ortodoxă Română, la 20 iunie 1992 a canonizat pe Sfinții Martiri Brâncoveni, fixându-le ca zi de prăznuire ziua de 16 august.

Cinstirea memoriei Sfântului voievod martir Constantin Brâncoveanu este o datorie de conștiință a întregului popor român. Învățăm din pilda Sfinților Martiri Brâncoveni să iubim pe Hristos și să fim ctitori de locașuri sfinte și de cultură creștină, să cultivăm întrajutorarea frățească și să fim milostivi, să apărăm credința creștină, având în suflet iubire jertfelnică pentru Hristos și pentru Biserica Sa.

Pr. Dr. Dan D. Gîrjoabă

NOUTĂȚI EDITORIALE

(Titluri noi intrate în bibliotecă)

MARTIE 2024

Bergler, Igor. *Moș Teacă cel Nou, ciuca bățăilor lui Klaun Împărat și alte schițe: pamflet.* Cu il. de Sorin Sorașan. București: Editura Bookzone, 2023, 240 p.

Des Cars, Jean. *Charles, Camilla și Diana: dragoste și tragedie în casa de Windsor.* Trad. din lb. franceză de Sorin Cristescu; pref. de Simona Preda. București: Corint Istorie, 2023, 336 p.

Poulet, Olivia; Dobiesz, Laurence. *12 ore pentru a spune te iubesc.* Traducere din lb. engleză: Ana-Maria-Diana Scarlat. București: Editura Nemira, 2023, 416 p.

Perl, Gisella. *Am fost doctoriță la Auschwitz.* Trad. din lb. engleză de Raluca Cimpoiășu; pref. de Ana Bărbulescu. București: Editura Omnium, 2022, 180 p.

Hertz, Andy. *Mutat la țară – viața fără ceas: din Londra în Apuseni.* București: Editura Berg, 2018, 170 p.

Doboș, Francisc; Necula, Constantin. *Împăcarea cu tine însuși.* București: Editura Bookzone, 2022, 296 p.

Prose, Nita. *Camerista.* Trad. din lb. engleză: Ana-Maria Scarlat. București: Editura Litera, 2022, 384 p.

Montimore, Margarita. *Viața complicată a lui Oona Lockhart.* Trad. din lb. engleză: Adriana Voicu. București: Editura Nemira, 2023, 432 p.

Nectarie din Neghina, sfânt. *Tainele vindecării sufletului.* Trad. din lb. greacă și note: George Alexandru Papadopol. București: Editura Bookzone, 2023, 216 p.

Di Pietrantonio, Donatella. *Cea care se întoarce.* Trad. din lb. italiană de Mihaela Găneț. Iași: Editura Polirom, 2020.

APRILIE 2024

George, Nina. *Cântec sub clar de lună.* Trad. din lb. germană: Daniela Cucu. București: Editura Litera, 2021, 272 p.

Musso, Guillaume. *Necunoscuta din Sena.* Trad. din lb. franceză de Liliana Urian. București: Editura Trei, 2022, 320 p.

Morris, Heather. *Povești despre speranță: cum găsim inspirație în viața de zi cu zi.* Trad. din lb. engleză de Luana Schidu. București: Humanitas Fiction, 2021, 288 p.

Ferrante, Elena. *Viața mincinoasă a adulților.* Trad. din lb. italiană de Cerasela Barbone. București: Pandora Publishing, 2021, 368 p.

Burdick, Serena. *Anonimele.* Trad. din lb. engleză: Mihaela Neacșu. București: RAO Distribuție, 2022, 384 p.

Cross-Smith, Leesa. *Aproape OK.* Trad. din lb. engleză de Camelia Ghioc. București: Editura Trei, 2022, 392 p.

Crimp, Imogen. *O fată foarte drăguță.* Trad. din lb. engleză și note de Cornelia Marinescu. București: Editura Trei, 2022, 448 p.

Davis, Fiona. *Leii de pe Fifth Avenue.* Trad. din lb. engleză și note de Sînziana Dragoș. București: Humanitas Fiction, 2022, 368 p.

Cioacă, Ilie. *La Casa Tudorii – 10: istorie și tradiție culinară ialomițeană.* Slobozia: Editura Metamorfosi, 2023. 256 p.

Tache, Nicolae. *Un sat trăitor în lume: file din monografia Gimbașanilor.* Ed. a 2-a. București: Editura Moroșan, 2022, 332 p.

MAI 2024

Hazelwood, Ali. *Urăsc să te iubesc.* Traducere din limba engleză și note: Anca Dinu. București: Editura Litera, 2023, 367 p.

Chaney, Lisa. *Coco Chanel: Viața intimă.* Traducere din limba engleză de Cora Radulian, București: Editura Litera, 2023, 512 p.

Brizendine, Louann. *Creierul bărbatului.* Traducere din limba engleză de Smaranda Nistor. București: Editura Litera, 2023, 383 p.

Montefiore, Santa. *O italiancă în Brooklyn.* Traducere din limba engleză și note: Valentina Gorunescu. București: Editura Litera, 2023, 350 p.

Feiler, Bruce. *Prima poveste de dragoste: Adam, Eva și noi.* Traducere din limba engleză: Valentina Gorunescu. București: Editura Litera, 2018, 288 p.

Ruști, Doina. *Depravatul din Gorgani: alte 52 de ciudățenii.* București: Editura Litera, 2023, 192 p.

Lyons, Dan. *Puterea de păstra tăcerea într-o lume în care se vorbește prea mult.* Traducere din limba engleză de Carmen Ștefania Neacșu. București: Editura Litera, 2023, 239 p.

Michallon, Clémence. *Chiriașa tăcută.* Traducere din limba engleză și note: Dana-Ligia Ilin. București: Editura Litera, 2023, 395 p.

Walther, K. L. *În dragoste totul este permis.* Traducere din limba engleză: Andreea Irimia. București: Editura Litera, 2023, 319 p.

***. *Cunoașterea feminină: dezvoltarea sinelui, a vocii și a minții.* Traducere din limba engleză de Cornelia Dumitru. București: Editura Litera, 2022, 399 p.

IUNIE 2024

Lauren, Christina. *Experimentul iubirii adevărate.* Traducere din limba engleză și note: Simona Săsărman. București: Editura Litera, 2023, 429 p.

Kent, Rina. *Prințesa de oțel.* Traducere din limba engleză: Elena Mocoviciuc. București: Editura Litera, 2023, 319 p.

*****.** *Psihologia prostiei: explicată de unii dintre cei mai inteligenți specialiști din lume.* Coordonator: Jean-François Marmion; Traducere din limba franceză de Alexandru Bumbaș. București: Editura Litera, 2022, 320 p.

Morrey, Beth. *Cafeneaua speranței.* Traducere din limba engleză și note: Simona Tatu. București: Editura Litera, 2023, 411 p.

Moore, Kate. *Ghidul iubitelor cuminți.* Traducere din limba engleză: Liliana Dănescu. București: Editura Litera, 2022, 218 p.

Clement, James W.; Loberg, Kristin. *Resetează-ți metabolismul: cum îți poți prelungi viața prin post intermitent, reciclarea proteinelor și dieta ketogenică.* Traducere din limba engleză de Elena Arhire. București: Editura Litera, 2020, 304 p.

Moore, Kate. *Cea mai dorită mireasă.* Traducere din limba engleză: Anca Mihăilescu. București: Editura Litera, 2022, 261 p.

Grace, Hannah. *Icebreaker.* Traducere din limba engleză: Irina Fulger. București: Editura Litera, 2023, 461 p.

Druart, Ruth. *Ultimele ore la Paris.* Traducere din limba engleză și note: Mihaela-Magdalena Dumitru. București: Editura Litera, 2023, 431 p.

Grabhorn, Lynn. *Puterea incredibilă a sentimentelor: cum să-ți croiești o viață fericită.* Traducere din limba engleză de Roxana I. Nicolescu. București: Editura Litera, 2023, 334 p.

IULIE 2024

Șerban, Viorica. *2123: roman science-fiction.* Iași: Editura Timpul, 2023, 257 p.

Grelet, Maud. *Ajută-ți copilul să se dezvolte prin metoda Montessori: de la 0 la 3 ani.* Traducere din limba franceză: Andreea Florică. București: Editura Litera, 2021, 80 p.

Armentrout, Jennifer L. *Un tăciune întunecat.* Traducere din limba engleză: Bianca Paulevici. București: Editura Litera, 2022, 687 p.

Deery, Natacha. *Cuvinte pe care să nu le spui niciodată copilului tău!: Comunicăm cu blândețe!* Ilustrații: Vanessa Robidou; Traducere din limba franceză: Andreea Florică. București: Editura Litera, 2021, 79 p.

Fox Weber, Charlotte. *Spune-mi ce-ți dorești: o terapeută și clienții ei explorează 12 dintre cele mai profunde dorințe omenеști.* Traducere din limba engleză de Diana Popescu-Marin. București: Editura Litera, 2023, 382 p.

Yarros, Rebecca. *Începuturi fără sfârșit.* Traducere din limba engleză și note: Dana Purgaru. București: Editura Litera, 2023, 511 p.

Loesch, Kristen. *Păpușă de porțelan.* Traducere din limba engleză și note: Mădălina Voicu. București: Editura Litera, 2023, 367 p.

Bly, Mary. *Lizzie și Dante.* Traducere din limba engleză: Ana-Maria Gonțea. București: Editura Litera, 2023, 328 p.

Hiiragi, Sanaka. *Fotograful amintirilor pierdute.* Traducere din limba japoneză și note: Iolanda Prodan. București: Editura Litera, 2023, 237 p.

Kirkpatrick, Kate. *Beauvoir: O viață.* Traducere din limba engleză: Carmen Beatrice Caranfil. București: Editura Litera, 2021, 463 p.

AUGUST 2024

Moldovan, Ion. *Gheorghe Dinică – Marele singuratic....* Prefață: Domnica Țundrea. Cluj-Napoca: Editura Ecou Transilvan, 2023, 203 p.

Rosnay, Tatiana De. *Măine ne va fi mai bine.* Traducere din limba franceză și note: Andreea Năstase. București: Editura Litera, 2023, 314 p.

Hazelwood, Ali. *Șah-mat cu dragoste.* Traducere din limba engleză: Elena Arhire. București: Editura Litera, 2023, 334 p.

Glodeanu, Gheorghe. *Mitografii: incursiuni într-o bibliotecă mitologică.* Ediția a 2-a revizuită și adăugită. Cluj-Napoca: Editura Ecou Transilvan, 2021, 648 p.

Moldovan, Ion. *Alexandrina Halic – Lumea magică a teatrului radiofonic.* Prefață: Domnica Țundrea. Cluj-Napoca: Editura Ecou Transilvan, 2023, 181 p.

Melicovici, Adrian. *Fata din spatele cortinei.* Prefață: Laura Cătălina Dragomir. Cluj-Napoca: Editura Ecou Transilvan, 2023, 261 p.

Macavei, Elena. *Trasee turistice cu minuni ale lumii.* Prefață: dr. Alexiu Tatu. Cluj-Napoca: Editura Ecou Transilvan, 2023, 293 p.

Moldovan, Liliana. *Cuvinte cu parfum de scorțișoară: Eșantioane dintr-un intim parcurs sentimental.* Prefață: Nadia Farcaș. Cluj-Napoca: Editura Ecou Transilvan, 2023, 55 p.

Grosu, Niculae. *Românii între blesteme și miracole – o abordare istorico-sociologică.* Cluj-Napoca: Editura Ecou Transilvan, 2023, 224 p.

Novac, Brîndușă. *Regatul cascadelor – Frica.* Prefață de Manuela Hărăbor; Cuvânt înainte de Maria Buză. Cluj-Napoca: Editura Ecou Transilvan, 2023, 64 p.

Ion Ghica

SCRIERI

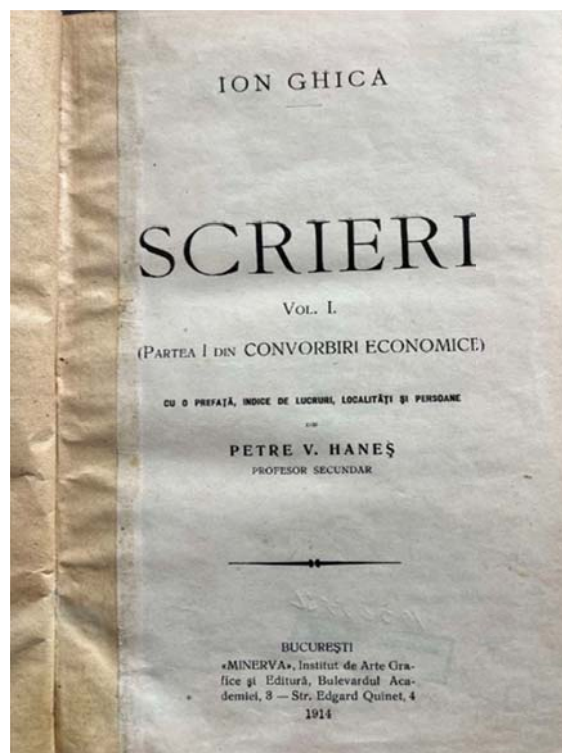
(Convorbiri economice)

Născut în București la 12 august 1816, învățătura lui Ion Ghica avea să înceapă întocmai în perioada în care se înfruntau în capitala Țării Românești vechea tradiție a școlii grecești, susținută de domnii fanarioți, cu școala nouă, românească, introdusă de Gheorghe Lazăr.

În primăvara anului 1830 a fost înscris la clasa de franceză a profesorului J.A. Vaillant, care funcționa într-o odaie de la "Sf.Sava", având printre colegi pe C.A. Rosetti, Costache Bălăceanu, Grigore Grădișteanu și apoi pe Grigore Alexandrescu, de care urma să-l lege o strânsă prietenie.

Înființarea în 1833 a Societății filarmonice, printre ai cărei întemeietori, alături de I.Cîmpeanu și Heliade-Rădulescu, se afla și tatăl său, îi oferă posibilitatea unei largi inițieri în problemele culturale și politice ale timpului. Multe din ședințele și seratele societății se țineau chiar în casa părinților săi, așa încât are privilegiul de a auzi discutând pe Cîmpeanu și pe Heliade-Rădulescu, pe Iancu Văcărescu și C. Aristide, pe Petrache Poenaru și Florian Aaron, pe Iancu Rosetti și Simeon Marcovici – luptătorii și cărturarii timpului care urmăreau cu pasiune evenimentele politice, cât și problemele învățământului, ale literaturii și ale limbii române. Societatea filarmonică i-a dat totodată și îndemnul de a deveni scriitor, prima sa scriere fiind traducerea lui Molière, "Les precieuses ridicules" (Prețioasele), care alături de "Vicleniile lui Scapin", de "Doctorul fără voie" și de "Alzira" lui Voltaire, a fost jucată la sfârșitul anului 1835 de către elevii școlii dramatice înființate de către societate și apoi tipărită de colecția lui Heliade. La data când se jucau "Prețioasele", Ghica nu se mai afla la București, fiindcă încă din luna iunie luase drumul Parisului, unde, la 11 ianuarie 1836, avea să-și ia bacalaureatul în litere, pentru ca în toamnă să se înscrie la Școala centrală de arte și manufacturi. Concomitent cu frecventarea cursurilor acestei școli, își pregătește bacalaureatul în științe matematice, pe care îl ia la 18 august 1838.

Parisul avea să-i ofere în același timp și o largă inițiere în domeniul politic și diplomatic, care avea să facă din el una din figurile de seamă ale istoriei românilor din secolul al XIX-lea. În 1859, după numeroase insistențe din partea unor oameni politici precum Mihail Kogălniceanu sau Ion Ionescu

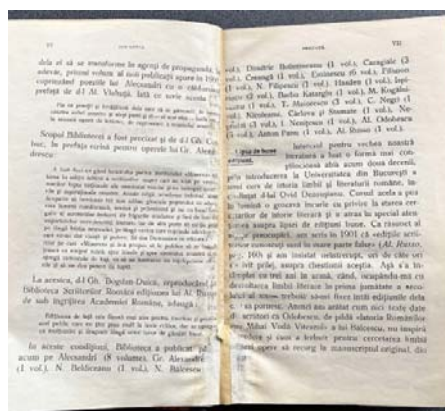
de la Brad, Ion Ghica revine în țară și este numit de Al. I. Cuza președintele al consiliului de miniștri în Moldova. Colaborarea este scurtă, Cuza neavând încredere în Ghica, numindu-l în funcție doar la insistențele lui Vasile Alecsandri. Ulterior, Ghica va face parte din monstruasa coalitie alături de C.A. Rosetti și Lascar Catargiu. Deține de trei ori funcția de prim-ministru al României, însă fără succese notabile. Din 1881 este numit ministru la Londra, funcție pe care o va deține până în 1889.

Ion Ghica s-a remarcat pe parcursul vieții ca un român care a susținut neîncetat cauza națională. A publicat numeroase volume, articole, note și corespondențe.

Ilustrul diplomat a murit pe 7 mai 1897, la moșia lui de la Ghergani. Faima de luptător politic, de patriot, de om al progresului, de diplomat și de scriitor avea să i se ridice însă din ce în ce mai sus, intrând odată cu moartea sa în patrimoniul posterității.

Puțini știu că, dincolo de omul politic și scriitorul Ion Ghica, a existat un foarte bun om al cifrelor și un inginer pasionat, care pe lângă cunoștințele bine structurate de economie, s-a folosit și de informațiile de politică externă și internă, pentru a da contemporanilor o operă completă ce iese din canon și îmbogățește stilul epocii pașoptiste: *Convorbiri economice*. Lucrarea vine să dezvăluie un erudit în economie, format la Școala de mine din Paris. Nu e singura operă de pe tărâmul științelor exacte a lui Ion Ghica: în anii domniei lui Cuza, după retragerea din minister, autorul *Scrisorilor către Vasile Alecsandri* s-a dedicat în bună parte, activității științifice și jurnalistice. A publicat articole de specialitate în *Independința*, a tipărit un *Vademecum al inginerului și comerciantului*, a scris lucrarea *Omul fizic și intelectual*. Veleitățile sale deosebite asupra științelor exacte îl călăuzesc spre studierea, încă din tinerețe, a științelor economice, astfel că, alături de Bălcescu și Kogălniceanu, Ghica a căutat prin publicațiile sale: „*Deschiderea cursului de Economie*”, „*Ochire asupra științei*” și, „*Uniunea Vamală*” etc, în revista „*Propășirea*” din anul 1844, să deștepte un „*interes mai viu pentru știință și nație*”.

Biblioteca Județeană ”Ștefan Bănulescu” deține în colecțiile sale (pe lângă alte numeroase volume cu valoare bibliofilă) volume din Colecția **Scrieri - *Convorbiri economice***, București, Editura Minerva, 1914.

Bibliografie: *Diplomați iluștri*, volumul III, Editura Politică, București, 1973;

Surse Website: *Recanonizarea lui Ion Ghica. Convorbiri economice*, Drd. Sabina Viviana BRĂTUC

Vali Șerban,

Documentarist Biblioteca Județeană ”Ștefan Bănulescu” Ialomița

Recomandare de lectură

RECOMANDARE DE CARTE PENTRU COPII

Povestea kendamei pierdute

*O carte despre copilărie, importanța prieteniei,
implicării și incluziunii sociale*

Povestea kendamei pierdute de Adina Rosetti cu ilustrații de Irina Dobrescu (Editura Arthur, 2018) este un roman pentru copii a cărui acțiune se desfășoară în Ferentari, acel cartier rău famat al Bucureștiului, un loc pe care, cel puțin în mintea noastră, îl caracterizăm prin sărăcie, mizerie și infractori și de care ne ținem departe cât de mult putem, cu locuitori mai ales de etnie rromă. Și totuși, cartea nu pune accentul pe elementele negative ale societății, ci ne arată cum pot fi ele depășite prin prietenie, puterea implicării și înlăturarea preconcepțiilor și discriminării. Copiii, indiferent de etnie, sunt la fel, au aceleași pasiuni și năzuințe: Diana este de etnie rromă și urmează cursuri de dans rrom, merge la școală și e hotărâtă să se mărite cu cine dorește ea și doar din dragoste, iar Ionuț este pasionat de kendama și visează să aibă un canal de YouTube cu milioane de vizualizări.

Poveștile sunt călătorii în lumea largă a imaginației prin care copiii învață, vizitează locuri, își fac prieteni, se distrează și se descoperă pe ei înșiși. Cartea Adinei Rosetti ne prezintă o poveste autentică, despre copii și jocurile lor preferate, kendama, hoverboard și spinner, cântăreții favoriți, CRBL și Smiley, melodii cunoscute lor, Despacito și ne seduce la lectură prin lucrurile pe care ei le știu, dar pe care nu le-au mai găsit până acum în cărți. Aceste elemente moderne se îmbină armonios cu elementele magice din basme, pieptănul de os, părul lung, papucul miresei, duhuri.

Cititul este o activitate extrem de utilă nu doar pentru copii (care trebuie încurajați să citească de plăcere, nu exclusiv pentru școală), ci și pentru adulți: nu numai pentru îmbogățirea cunoștințelor despre lume și viață, pentru lărgirea orizonturilor personale și pentru a deveni mai empatici, ci și pentru relaxarea de care avem nevoie cu toții.

Dacă nu știi ce să mai citești, *Povestea kendamei pierdute* este alegerea potrivită pentru zilele de vară fierbinți și vesele.

Prof. Ramona Popescu

RECOMANDARE DE CARTE PENTRU ADULȚI

CERUL CA OȚELUL

de Cosmin Leucuța

O carte care, după ce o citești, rămâne mult timp cu tine

Recomandarea din acest număr al revistei este o carte despre ce a mai rămas din oameni după Apocalipsă, despre singurătate și lupta pentru supraviețuire.

„Cerul ca oțelul” este un roman scris de Cosmin Leucuța, un autor român contemporan cunoscut pentru stilul său distinctiv și abordările inovative în literatura română modernă. Publicat în 2022, romanul explorează teme precum pierderea, relațiile interumane și căutarea identității, fiind apreciat pentru profunzimea psihologică și stilul său narativ captivant.

Ceea ce mi s-a părut fascinant la această carte, a fost faptul că este un roman distopic scris în limba română de un autor român. Cosmin Leucuța nu îți oferă niciodată toate detaliile necesare și, în acest fel, te lasă pe tine să completezi povestea cu imaginația ta.

Personajul principal este o femeie fără nume, mamă, soție și o supraviețuitoare, o adevărată războinică cu o putere interioară imensă. Această eroină, în stare de orice pentru a înfrunta toate primejdiile singură, după ce și-a pierdut fiica și soțul, înarmată doar cu un cuțit și curajul disperării, străbate lumea pustiită în căutare de orice i-ar putea potoli foamea. Plecată de acasă, ea parcurge un drum plin de primejdii, acolo unde devine pradă oamenilor supraviețuitori ai acestei lumi distruse, acolo unde moartea este foarte aproape. Caracterul anonim al personajelor și al locurilor întăresc ideea că oricând am putea să fim noi protagoniștii unui astfel de scenariu apocaliptic.

Dacă sunteți în căutarea unui roman cu o atmosferă apăsătoare, tensionată, misterioasă și plină de suspans, înseamnă că *Cerul ca oțelul* este cartea potrivită și vă va cuceri după primele pagini.

Prof. Ramona Popescu

Din activitățile și preocupările bibliotecilor din județ

1 Martie

ZIUA BIBLIOTECII „ION CREANGĂ”

Locul desfășurării: Biblioteca Orașenească „Ion Creangă” Căzănești, bibliotecar Roxana Paraschiv.

Descrierea activității: Vineri, 1 Martie 2024, biblioteca noastră s-a dovedit a fi neîncăpătoare, la împlinirea a 187 de ani de la nașterea scriitorului Ion Creangă și a 72 de ani de la înființarea bibliotecii.

Activitățile s-au desfășurat, alături de elevii claselor a II -a și a III - a A, de la Școala Gimnazială Căzănești, îndrumați de cadre didactice devotate acestei meserii, care încearcă și reușesc, să le insuflă copiilor dragoste pentru lectură, pentru lumea satului și a copilăriei.

Ajunși la a VI-a ediție a „Concursului local de creație literară - Ion Creangă”, copiii au dat citire propriilor creații, pentru care au fost aplaudați, apreciați și răsplătiți cu cărți și diplome.

25 MARTIE ANA BLANDIANA „EU SCRUI, TU SCRII, EL, EA SCRIE!”

Locul desfășurării: Biblioteca Orășenească „Ion Creangă” Căzănești, bibliotecar Roxana Paraschiv.

Descriere activitate: În data de 25 Martie 2024, la ceas aniversar, am sărbătorit-o pe scriitoarea Ana Blandiana alături de elevii clasei a II – a B.

Studiul scriitorilor români, care au promovat drepturile și libertățile omului, îmbogățesc cultura literară a elevilor și îi ajută să devină oameni informați și activi în societate.

3 APRILIE
ZIUA INTERNAȚIONALĂ A CĂRȚII PENTRU COPII ȘI TINERET
„CE UNIVERS! CE FERICIRE!”

„Singurul lucru pe care trebuie să-l știi, este unde se află biblioteca”
- Albert Einstein -

Locul desfășurării: Biblioteca Orășenească „Ion Creangă” Căzănești, bibliotecar Roxana Paraschiv

Descriere activitate: Plini de entuziasm, au venit în bibliotecă, elevii clasei a III - a A ai Școlii Gimnaziale Căzănești, coordonați de doamna învățătoare Pocotilă Ștefănița. Alături de ei am desfășurat o serie de activități, având în centru povestirile lui Andersen.

Cititul unei cărți este cel mai bun mijloc prin care un copil poate să învețe despre lume, pentru că cititul îl ajută pe copil să perceapă lumea din diferite unghiuri. Lectura poate fi un excelent mijloc de îmbunătățire a funcțiilor creierului, ea stimulează activitatea cognitivă și dezvoltă capacitatea de concentrare.

Lectura le dezvoltă empatia, deoarece experimentează, participă, se identifică cu viața personajelor din cărțile citite. Copilul înțelege mai bine emoțiile, sentimentele, motivațiile personajelor dar și pe ale sale. Fiind concentrat să urmărească aventurile personajelor și informațiile din cartea pe care o citește, copilul uită de stresul și de plictiseala cotidiană.

22 APRILIE 2024

ZIUA MONDIALĂ A PĂMÂNTULUI

Locul desfășurării: Biblioteca Orășenească „Ion Creangă” Căzănești, bibliotecar Roxana Paraschiv.

Descriere activitate: În fiecare an, pe data de 22 Aprilie sărbătorim Ziua Pământului, cu scopul de a conștientiza rolul pe care îl are omul în vederea asigurării unui viitor cât mai sigur și cât mai curat.

Astfel, cu sprijinul Primăriei Orașului Căzănești și cu un grup de elevi harnici ai comunității noastre, am desfășurat o activitate de plantat flori în fața Primăriei, în fața Școlii, lângă Căminul Cultural și pe aleea principală a cimitirului.

Acțiunea de plantat flori a fost urmată de o activitate de desene pe asfalt, în care fiecare copil a exprimat grafic ce oferă Pământului de ziua lui.

EROII NOȘTRI

Veteranii sunt un glas de conștiință națională. Ideea națională ne-a călăuzit și atunci și acum. La fiecare pas resimțim oasele românilor noștri. S-a dus o muncă de apostolat cu cei din conducere pentru a le acorda mai multă atenție și mai multe drepturi. Copiii trebuie educați pentru a avea recunoștință față de românii căzuți la datorie și față de cei puțini rămași în viață. Printre cei cu dragoste de neam se află și singurul veteran rămas în viață din satul nostru, este unchiul Neculai Tănase, în vârstă de 103 ani. Încă are o bună memorie și îi sunt vii toate întâmplările, luptele și camarazii de pe

front. Îl vizităm cât putem de des. Ne așteaptă cu bucurie pentru a ne povesti din clipele trăite pe front. A ajuns să lupte până în Munții Tatra, dar a fost și sanitarul satului. Nu există locuitor al satului care să nu fi apelat pentru o injecție făcută de dumnealui. Și-a făcut datoria față de țară și consăteni.

Un om deosebit pe care l-am aniversat la 103 ani, alături de familie. La această venerabilă vârstă, încă are grijă de solarul cu roșii. Unchiul Neculai este o istorie și suntem onorați când ne cheamă la poveștile trăite pe front. Este omul care a fost prezent la Procesul Mareșalului Antonescu, deși era rănit. Datorită sacrificiului lor, noi trăim în libertate.

RESPECT PENTRU EI!

„Sunt candelă sfinte. Uitați în uitare.”

Biblioteca Publică din Vlădeni

17-30 iulie
Biblioteca de vacanță

Locul desfășurării: Biblioteca Publică din Vlădeni, bibliotecar Alexandru Mariana

17 iulie
„Joc si Joacă”

23 iulie
Jocurile copilăriei și atelier de mărgelit

24 iulie
Ziua de lectură

25 iulie
Atelier de limba engleză
- voluntar Pâslaru Mălina, student -

31 iulie
Atelier de sănătate
- invitat: asistent medical Mihai Petronela -

9 AUGUST

EVENIMENT COMEMORATIV „CHIP BLÂND DE ÎNVĂȚĂTOARE, ICOANE ȘI ÎNGERI”

Locul desfășurării: Biblioteca Orășenească „Ion Creangă” Căzănești, bibliotecar Roxana Paraschiv

Descriere activitate: În această lună, în cadrul bibliotecii, am avut o activitate de suflet, în memoria doamnei învățătoare Enciu Anica.

Chip blând, suflet minunat, plecat mult prea devreme în ceata îngerilor, a fost comemorată de fiică și nepoți în această lună, în care ar fi trebuit să împlinească anii de viață.

Această activitate nu se putea face altfel, decât alături de copiii pe care i-a format.

La atelierul de pictură pe sticlă și canvas, închinat îngerilor și Maicii Domnului, au pictat copii puri, cu suflet cald și mâini binecuvântate, din care au ieșit adevărate opere de artă.

„Cel mai mare semn al succesului pentru un învățător este să poată spune, „Copiii lucrează acum de parcă eu nu aș exista!”” Maria Montessori

27 AUGUST

EXCURSIE – POSADA – RÂȘNOV

Locul desfășurării: Biblioteca Orașenească „Ion Creangă” Căzănești, bibliotecar Roxana Paraschiv.

Descrierea activității: Marți, 27 August 2024, elevii care au participat pe perioada vacanței de vară la proiectul educațional „În pași vioi spre bibliotecă!”, organizat și desfășurat pe parcursul lunilor iulie - august în biblioteca „Ion Creangă” Căzănești, au fost răsplătiți pentru munca depusă, cu o excursie în zona Posada - Râșnov.

În drumul nostru spre Râșnov am făcut un scurt popas la Muzeul Cinegetic Posada, care adăpostește o colecție impresionantă de animale împăiate, arme și trofee de vânătoare.

Ajunși în zona Râșnov au vizitat Dino Park, s-au fotografiat cu exponatele, s-au jucat, au socializat în aer liber.

IULIE – AUGUST „ÎN PAȘI VIOI SPRE BIBLIOTECĂ!”

Locul desfășurării: Biblioteca Orășenească „Ion Creangă” Căzănești, bibliotecar Roxana Paraschiv

Descriere activitate: Pe parcursul lunilor iulie - august s-a desfășurat proiectul educațional „În pași vioi spre bibliotecă!”. În număr mare copiii au venit spre bibliotecă în pas vioi, unde au petrecut timp de calitate, au socializat, au aflat informații noi, și-au îmbunătățit cititul, au descoperit noi talente, au participat la activități sportive, s-au recreat la activitățile desfășurate în aer liber și exemplele pot continua.

